Edini slovenski dnevnik v Zjedinjenih državah. Izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenic daily in the United States. Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 89. — ŠTEV. 89. NEW YORK, SATURDAY, APRIL 16, 1910. — SOBOTA, 16. MAL. TRAVNA, 1910. VOLUME XVIII. — LETNIK XVIII.

Postanite državljani Zjedinjenih držav!

—o—

Vsakdo, kedor namerava ostati stalno ali nestalno v Zjedinjenih državah, naj skrbi za to, da postane čim preje državljan naše republike.

—o—

ČIM VEČ NAS JE DRŽAVLJANOV, TEM VEČJI JE NAŠ VPLIV.

—o—

Kedor ima državljanske listine, se zamore vsaki čas in brez vsake neprilike vrniti v države. — Tudi "prvi papir" je velike koristi.

—o—

Tekom novejše dobe ni minolo leto, da bi v Glasu Naroda ne pozivali naše rojake, naj skrbe za to, da postanejo čim preje mogoče, oziroma takoj, ko poteče rok, ki je določen za bivanje inozemcev v republiki, državljani naše republike. Državljanstvo zamore le njim koristiti, kajti le kot državljane se jih uvažuje pri vseh naših oblastih. — Kakor smo se prepričali, so mnogi naši rojaki naše nasvete uvaževali in tako se je število slovenskih državljanov Zjedinjenih držav izredno pomnožilo, kar nam svedočijo v prvi vrsti izidi volitev v nekterih večjih slovenskih kolonijah, kjer so si izvolili svoje zastopnike.

Kakor znano, se bode zvezini kongres pri letošnjem zimskem zasedanju bavil z raznimi protinaseljniškimi predlogi, kterih namen ni nič druzega, nego po možnosti omejiti naseljevanje. Za enkrat se je sicer znani Liberty Immigration Society sicer posrečilo preprečiti sprejetje onih zakonskih predlogov, vendar se pa prav lahko zgodi, da bode končno vpliv nativistov postal tolik, da bode kak tozadevni predlog, oziroma njegovi odlomki, postal zakon. — Ako se po sprejetju teh predlogov kedo izmed naših rojakov napoti začasno na Slovensko z namenom, da se potem zopet vrne nazaj, mu bode skrajno težavno priti zopet v dosedaj še gostoljubno republiko, ako nima takozvanih državljanskih listin.

Vsled tega je svetovati, da si vsakdo, kedor le more, nabavi potrebne državljanske listine, in sicer ako že ne takozvani "drugi papir", pa vsaj "prvega", kajti onim, ki so potom "prvega papirja" izjavili, da nameravajo postati naši državljani, povratek v republiko ne bode zabranjen. Poleg tega se bližajo tudi jesenske volitve, za ktere se že sedaj vrše priprave po vseh državah. Ako bodemo Slovenci pri volitvah nastopili mnogoštevilno, bodemo s tem oblastim in političnim strankam dokazali, da vemo ceniti državljanstvo svobodne republike in da se zavedamo svojih državljanskih dolžnosti in posledica temu bode, da se nas bode uvaževalo kot dobrodošle naseljence ali inozemce, kteri se takoj ob svojem prihodu v deželo zavedajo, kake dolžnosti jih vežejo napram oni deželi, koja jih je sprejela v svoje gostoljubno okrilje.

Državljanske listine tudi ne morejo škodovati nikomur, kteri se vrne v staro domovino, kajti na podlagi teh listin uživa tamkaj kot državljan naše republike tudi varstvo naših zastopstev v Avstriji, in ako neče več priti nazaj, zamore zopet vsaki čas postati "podanik" Avstrije. Potovanje nazaj v Ameriko brez državljanskih listin bode pa, ako se ne varamo, zelo težavno in vsled tega pozivljamo sedaj, ko je še čas, da si vsakdo nabavi one listine, na podlagi kterih postane član našega velikega ljudstva. — Kedor želi postati državljan, naj nam o tem pismeno sporoči, a uredništvo našega lista mu brezplačno, oziroma le proti povračilu poštnine, pošlje navodila, po kterih se je ravnati onim rojakom, ki bi radi postali naši državljani.

—o—

Zmaga premogarjev v Clearfieldu.

Clearfield, Pa., 16. aprila. Organizacija lastnikov premogovih rovov v countyju Alleghany je odobrila novo plačilno lestvico za premogarje, kar pomenja zmago tamošnjih premogarjev. Vsled tega bodo štrajkarji v ponedeljek pričeli z delom.

Iz delavskih krogov.
Konec štrajka v Phila.

—o—

Štrajk vslužbencev philadelphijskih uličnih železnic sedaj definitivno končan; podlaga sporazuma so priporočila mayorpa Reyburna.

—o—

PREMOGARJEM SE OBETA OBILO DELA.

—o—

Vsa znamenja kažejo na to, da se bode v vseh premogovih rovih delalo vse poletje.

—o—

Philadelphia, Pa., 15. aprila. Štrajk vslužbencev tukajšnjih uličnih železnic, ki se je pričel zvečer dne 19. febr. je bil včeraj definitivno poravnan in sicer potom poravnave. Kaki so posamezni pogoji, na podlagi kterih se je posrečilo štrajk končati, še ni znano, vsekako se pa ti pogoji nanašajo na predloge, ki je je stavil mayor Reyburn že dne 20. marca.

Tekom štrajka so skabje povozili in na ulicah usmrtili 27 ljudi, dočim je bilo nad 250 osob ranjenih.

Wilkes-Barre, Pa., 15. aprila. Delaware & Hudson Coal Co. je naznanila tisočerim in tisočerim svojim premogarjem, da se bode v njenih premogovih rovih delalo vse poletje trajno in redno in sicer ima družba toliko naročil, da jih do septembra ne bode zamogla izvršiti. Premogove družbe običajno v poletju delajo le z "polovičnim časom", oziroma le po dnevu. Ravno taka so naznanila druzih premogovih družb, tako, da se premogarjem obeta veliko zaslužka in trajno delo.

Ogromno naseljevanje.
35.000 prihodnji teden.

—o—

Tekom prihodnjega tedna pride v našo luko petindvajset parnikov z 35.000 naseljenci. S tem se nadkrili število v tem tednu došlih naseljencev.

—o—

IZ EVROPE VSE BEŽI V ZJEDINJENE DRŽAVE.

—o—

Na Ellis Islandu delajo na vse pretege, toda na dan ne morejo vknjižiti in izprašati več, kakor pet tisoč naseljencev.

—o—

Tekom prihodnjega tedna pride v New York brodovje transoceanskih parnikov, ki bode tako veliko, da se z tolikimi oceanskimi potniškimi parniki ne more ni jedna druga luka na svetu ponašati. V luko pride namreč petindvajset parnikov in sicer največjih, kar jih plove po Atlantiku. Vsak pojedini parnik je do zadnjega prostora svojega medkrovja napolnjen z naseljenci, kteri vsi so ostavili Evropo, da si tukaj z delom svojih rok nekoliko opomorejo, kajti v Evropi jim ni mogoče živeti, ker se tam kljub težkemu delu ničesar ne zasluži, in ker se mora poleg tega še stradati. Z omenjenimi parniki pride v našo luko 35.000 naseljencev, kterim je pa treba prišteti še na stotine naseljencev, ki potujejo v kajitah druzega razreda.

Uradniki na Ellis Islandu že dolgo časa niso imeli toliko dela, kakor ta teden, toda prihodnji teden bodo morali svoje moči še bolj napeti. Kljub temu, da bodo delali na vse pretege, pa ne bodo zamogli vsaki dan odpremiti, oziroma zaslišati in vknjižiti več kakor po 5000 naseljencev, kajti vsak novodošlec izimši otrok mora odgovoriti na najmanj 20 vprašanj.

V inkvizicijskem oddelku delajo vsi uradniki vsaki dan od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne neprestano in to velja tudi o deportacijskem oddelku, kteri je tudi poln onih nesrečnikov, koji bodo morali potovati nazaj v Evropo.

Največ naseljencev pride z parnikom President Grant, kajti v medkrovju tega parnika je 2295 naseljencev. Na parniku Amerika je 1800 naseljencev in tudi drugi parniki dovedo v luko vsaki po 1000 naseljencev.

Na otoku je bilo včeraj še 670 naseljencev, ktere niso zamogli zaslišati.

Nove nerednosti Rafaelove družbe.

—o—

Rafaelova družba vabi potom ljubljanskega "Slovenca" ljudi v Ameriko, kar je protizakonito. — Naznanila glede dela v naših državah. — Škodoželjnost onim, ki se nameravajo izseliti.

—o—

DRUŽBI SO AMERIŠKE RAZMERE NEPOZNANE.

—o—

Rojaki v stari domovini naj trikrat premislijo, predno sedejo imenovani družbi na limanice, da se izognejo neprilikam.

—o—

Že večkrat smo se v našem listu bavili s takozvano Rafaelovo družbo, ktero so v starem kraju ustanovili v svrho organizovanega izkoriščanja nevednih izseljencev, da jih zamorejo tako tudi potem, ko ostavijo svojo domovino, da si v tujini zaslužijo nekoliko denarja, izkoriščati na znani podlagi zavijanja oči in zlorabe vere.

Naše ljudstvo, kakor tudi vlada in pristojne oblasti so deloma že poučene o pravem namenu te in jednakih družb, ktere niso nič druzega, kakor navadne agenture kake politične stranke, ali pa kake vlade, koja želi, da bi ljudje, ki prihajajo v Ameriko, ne postali Američani, temveč da bi tudi tukaj tavali po onih temnih potih, na kterih se jih onstran Atlantika že stoletja vzdržuje. Vsled tega se je tekom minolega leta na pristojnem mestu ukrenilo vse potrebno, da se takim izkoriščevalnim družbam porežejo peroti in tako so morali razni takozvani "naselniški misijonarji", med kterimi je bil tudi "misijonar" Rafaelove družbe, oziroma znani frater, za vedno ostaviti naselniški otok ter se posloviti od izkoriščanja naseljencev, koje jim je nosilo lepe novce.

Ker je pa imenovana zloglasna družba na ta način prišla ob oficijelni značaj svoje "dobrodelnosti", oziroma svoje krinke, pričela je potem zasebnim potom poskušati, kako bi prišla do dolarjev naših rojakov in tako je poslala na potovanje svojega posebnega agenta in sicer v osobi onega istega fratra, kojega so oblasti prepodile iz Ellis Islanda. Toda tudi to potovanje se ni obrestovalo, kajti naši ljudje v Ameriki dobro vedo, kako jim je nastopiti napram evropskim agentom raznih izkoriščevalnih družb. Pri rojakih se ni nabralo niti toliko dolarjev, da bi se pokrili fratrovi potni stroški, kajti pri ljudeh, ki so že nekaj časa v Ameriki, se z Rafaelom ničesar ne dá opraviti.

Vsled tega so si Rafaelovci izmislili nov način, po kterem najbrže upajo priti do denarja. Pričeli so zlorabiti slovensko časopisje na Slovenskem in v kolikor nam je znano, jim je šel na njihove limanice le Bonaventurov ljubljanski "Slovenec". V tem listu sedaj poročajo skoraj vsaki teden o — delavskih razmerah v Ameriki ter navajajo imena onih krajev, v kterih je dobiti delo. Med temi poročili je tudi čitati, kolike so plače delavcev v tem ali onem kraju in kako je tam življenje. Med vrsticami je pa čitati jednostavno vabilo, vsled kterega naj se oni ljudje v stari domovini, ki se nameravajo izseliti v Ameriko, naselijo v dotičnem kraju, kamor bode potem imenovana poneumnevalna družba poslala svojega agenta (on potuje baje tudi iz lastne inicijative), da obere novodošlece za njihove zadnje cente.

Tako postopanje in taka reklama je pa po ameriškem zakonu nedopustna in celo kaznjiva, kajti vabiti ljudi v deželo je protizakonito. Ljudje, ki pridejo v Ameriko ter naznanijo oblastim, da so v zvezi z Rafaelovo družbo, koja jim tukaj, kakor zgoraj razvidno, ponuja delo, se ne bodo smeli izkrcati in večino teh naseljencev oblasti pošljejo nazaj v Evropo, o čemur se je že marsikak Slovenec na svoj lastni račun in v svojo lastno jezo prepričal. Nekteri naseljenci se doma zadolže, da si nabavijo potrebni denar za potovanje, nakar se slepo izroče imenovani družbi in ko pridejo v Ameriko z družbenim "blagoslovom", v svoje veliko čudo izvedo, da spadajo k takozvanim pogodbenim delavcem, vsled česar se jih jednostavno obsodi v deportacijo, kar je po zakonu popolnoma pravilno.

Mnogo je pa kriv taki nesreči naših naseljencev tudi ljubljanski "Slovenec" sam, kajti, kakor razvidno iz poročil, ktera objavlja pod rubriko "Iz društva sv. Rafaela", objavlja pod to rubriko dobesedno nektere dopise, ktere so poslali naši ameriški rojaki našemu uredništvu in kteri so bili potem natisnjeni v Glasu Naroda. Ti dopisi so namenjeni rojakom v Ameriki in vsled tega ne vemo, kako so prišli v ljubljanskega "Slovenca" kot "poročila" družbe sv. Rafaela, o kteri so si naši ameriški rojaki že davno napravili svojo sodbo, da družba ni vredna piškavega oreha, oziroma ravno toliko, kakor njen agent.

Skrajna zlobnost pa je vabiti na ta način Slovence v Ameriko, ktere se potem pošlje nazaj in se jih pripravi morda ob zadnji cent njihovega premoženja. — Slovensko časopisje na Slovenskem, kteremu je v resnici pri srcu blagor naših ljudi, pa pozivljamo, da tamošnjemu prebivalstvu obširno pojasni o nevarnostih, ktere prete onim ljudem, ki se nameravajo pod okriljem družbe sv. Rafaela izseliti v Zjed. države.

Poslovanje kongresa.
O sladkornem trustu.

—o—

Demokrat Rainey iz Illinoisa je v zastopniški zbornici napadal predsednika Tafta, generalnega pravnika Wickershama in predsednikovega brata.

—o—

POSVETOVANJE O ŽELZNIŠKEM PREDLOGU.

—o—

Predsednik potuje v juniju v Michigan k odkritju spomenika generala Custerja iz Monroe, Mich. — Proslava rojstva republikanske stranke.

—o—

Washington, D. C., 15. marca. V zastopniški zbornici je včeraj zastopnik Rainey iz Illinoisa (dem.) v daljšem govoru napadal sladkorni trust in poleg tega tudi predsednika Tafta, generalnega pravnika Wickershama ter predsednikovega brata Henry W. Tafta. Med drugim je dejal, da je American Sugar Rafining Co., oziroma sladkorni trust, najbolj korumpirana korporacija, kar se jih je ustanovilo v obrambi varnostne carine. Govornik se je pri tem oziral tudi na predsednikovo poslanico, v kteri predsednik predlaga, da se potom zakonodaje preiskuje poslovanje imenovanega trusta. Ako se bode pričelo tako preiskovanje, potem se mnogo ljudi ki so krivi takemu poslovanju, ne bode zamoglo kaznovati, ker jih čuva imuniteta. Nadalje je tudi povedal, da je bil generalni pravnik Wickersham, ki bi moral skrbeti za to, da se člani trusta kaznujejo, preje sam član one odvetniške tvrdke, ktera je zastopala sladkorni trust. Po predsednikovi inauguraciji je Wickersham ostavil imenovano tvrdko in postal član Taftovega kabineta in na njegovo mesto je prišel predsednikov brat Henry W. Taft. Vse to je postavilo našo administracijo v ravno tako slabo luč, kakoršna je ona, v kteri odseva imenovani trust, ki je prevaril vlado za neštete milijone dolarjev.

Olmstead iz Pennsylvanije, je izročil zbornici poročilo o prodaji redovniških katoliških zemljišč, o kterih se je trdilo, da se pri kasnejši razprodaji ni postopalo pravilno, oziroma, da so se ta zemljišča sladkornemu trustu prodala cenejše, nego je morala vlada za nje plačati. — V zastopniški zbornici se je tudi nadaljevalo z debato o vladnem železniškem predlogu. O tem predlogu se je vršila tudi debata v senatu.

Član kongresa Townsend iz Michigana je predsednika povabil, naj pride dne 4. junija v Monroe, Mich., k odkritju spomenika generalu Custerju. Predsednik je izjavil, da se bode povabilu odzval.

—o—

ZA VSEBINO TUJIH OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO.

Srečni ribiči na Staten Islandu, N. Y.

—o—

Charles Ostermayer iz Pleasant Plains je našel v ribi velik biser, kterega so cenili zvedenci na $200. Velikanska riba.

—o—

STARINSKI DENAR IZ PRVE DOBE NASELNIKOV.

—o—

Le še par tednov je treba čakati in voda se bode toliko pogrela, da bodo prišle v svet prve vesti o morskih kačah.

—o—

Iz bližnjega Staten Islanda, oziroma Richmond Borough, v New Yorku, kamor se vozi naša mladina o poletnih večerih, da si zamore tamkaj, ali pa že na morju razodeti svoje srčne bolesti in zidati zračne gradove, prihajajo sedaj razna poročila, ki se nanašajo — za sedaj — na srečo ribičev. Tako sta imela dva statenislandska ribiča včeraj izredno srečo, dasiravno nista oba ribarila v vodi.

Charles Ostermayer iz Pleasant Plains se je podal včeraj zjutraj na Princes Bay, kjer se je kratkočastil z ribarenjem. Vjel je več rib, in kakor je navada naših ribičev, je tudi on vsako vjeto ribo takoj odprl in osnažil, da tako prihrani svoji ženi delo. Ko je tako rezal ribje trebuhe, je zadel pri neki ribici z nožem v nek trd predmet, ki pa seveda ni bila ribja kost. Ko je potem predmet dobil na svetlo, se je prepričal, da je v ribi našel velik biser. Z ribarenjem je takoj prenehal, ponesel domov vjete ribe, jih izročil svoji ženi, in se je potem z biserjem napotil v New York, kjer so mu v Tiffanyjevi prodajalni zlatnine in diamantov cenili biser na 200 dolarjev.

Tudi Fred Tartar iz South Beacha na Staten Islandu je včeraj ribaril in sicer z mrežami. Med malimi ribicami je našel potem, ko je dvignil mreže, velikansko ribo, ki je tehtala 250 funtov. Trije njegovi tovariši so se mučili, predno so spravili vjetega morskega velikana na varno.

Peter Crilly, je po poklicu vrtnar in biva v Tomkinsville na imenovanem otoku. Včeraj je delal na vrtu in pri tem odkopal angleški penny iz leta 1769. Peter je prepričan, da je oni penny izgubil admiral Lord Howe ko je prišel na Staten Island dne 11 sept. 1176, da se je tamkaj sešel z Billop House v Tottenville z — Benjaminom Franklinom, John Adamsom in Edward Rutledgejem.

—o—

ODSLOVITVE DELAVCEV V NEMČIJI.

—o—

Nemški stavbeni podjetniki so odslovili skoraj 400.000 delavcev.

—o—

Berolin, 16. aprila. Z včerajšnjim dnevom so pričeli nemški stavbeniki svoe delavce odslavlati in sicer vsled tega, ker delodajalci niso hoteli privoliti v ono plačo, ktero so delavci zahtevali, ko so zborovali v Draždanih. Odslovljenih je začasno kakih 400.000 stavbinskih delavcev, kteri vsi so organizovani. Delavci imajo v blagajnah svojih organizacij 11 milijonov mark na razpolago. Tekom prvih dveh tednov delavci ne bodo dobivali podpore. Zveza delodajalcev, ktera je odslovila delavce, šteje 22.000 članov.

Štrajk mašinistov v Rochesterju.

Rochester, N. Y., 16. aprila. Ker se tukajšnjim 1100 mašinistom, kteri so organizovani, ni dovolilo povišanje plače, za 25 centov na dan, so včeraj pričeli s štrajkom. Dosedaj so dobivali po $2.50 do $2.75 na dan, tako, da so njihove zahteve v resnici skromne. Nekteri mali delodajalci so že privolili v povišanje plače, dočim se večja podjetja branijo skleniti mir s svojimi delavci.

Som požrl mornarja.

Vallejo, Cal., 16. aprila. Pisma, ki so prišla danes iz Cristobala, Panama, javljajo, da je dne 31. marca padel v vodo mornar križarke Tacoma, Sam. Barnes, in da ga je takoj na to velikanski som prijel ter potegnil seboj v globočino. Trupla nesrečnega mornarja potem niso zamogli nikjer najti in iz tega je sklepati, da ga je velikanska riba požrla.

Potresna katastrofa v republiki Costa Rica.

—o—

Potres v Costa Rici je zahteval tudi obilo človeških žrtev, dočim je škoda ogromna. Dosedaj je še ni bilo mogoče ceniti. Vsa vas se je pogreznila.

—o—

BRZOJAVNI PROMET JE POPOLNOMA USTAVLJEN.

—o—

Trgovina in obrt počivata; nihče se ne upa v hiše. Na tisoče ljudi je pribežalo iz okolice v mesto San José.

—o—

San Jose, Costa Rica, 15. aprila. Tekom včerajšnjega dneva se je pripetilo po vsej republiki Costa Rica več jakih potresnih sunkov, kteri so napravili velikansko škodo, kojo sicer še niso natančno cenili, ki pa vsekako preseza milijon dolarjev. V kolikor je dosedaj znano, pri tem ni bil nihče ubit, toda med prebivalstvom raznih mest vlada nepopisna groza in vse je bežalo iz hiš na prosto, v okolico.

Vsega skupaj se je pripetilo kakih trideset jakih potresnih sunkov in sicer največ včeraj po noči. V San Jose je potres razdejal več poslopij in raznih naprav za skupno svoto več sto tisoč dolarjev. Škoda bode brezdvomno še narasla, kajti potres še ni pojenjal.

Vlada je včeraj odredila, da se morajo z vsem poslovanjem prenehati še toliko časa, do bode zopet varno. Banke in vsi javni zavodi so zaprti in trgovina ter promet popolnoma počiva. Prvi sunki so bili le lahki, toda kmalo so pričeli postajati krepkejši, tako, da so se pričela podirati tudi najmočnejša poslopja. Mnogo ljudi je bilo ranjenih. Promet med posameznimi mesti popolnoma počiva. Vesti iz druzih krajev še niso prišle.

Colon, Panama, 16. aprila. Iz San José, Cartago in Puerto Limon, se poroča, da je potres v republiki Costa Rica trajal skoraj 24 ur in da je zahteval veliko število človeških žrtev, dočim seza materijalna škoda v milijone dolarjev. Škodo, ktero so cenili v zgoraj imenovanih mestih na dva milijona dolarjev, naravno niso mogli ceniti natančno in tako je lahko mogoče, da je še mnogo večja. V vsej republiki promet popolnoma počiva in vse trgovine so prenehale z poslovanjem.

Iz San José je poslala vlada rešilna moštva v notranje pokrajine, kajti tamkaj je moralo vsled potresa veliko število ljudi umreti. Severozapadno od San José se je odprla zemlja in neka večja vas se je pogreznila baje z vsemi prebivalci.

V Puerto Limon škoda ni tako velika, kakor v Cartago in San José, kjer skoraj ni poslopja, da bi ne bilo poškodovano.

Vsi poskusi, dobiti natančnejša poročila o ljudeh ki so morali vsled potresa umreti, so se izjalovili, kajti vsako uro prihaja poročilo o novih žrtvah. Brzojavna zveza med Costariškimi mesti je popolnoma razdejana in ljudje zamorejo medsebojno, oziroma med mesti občevati le potom posebnih selov. V San José je prišlo na tisoče begunov iz notranjih krajev nesrečne dežele. Njihova poročila so dokaj protislovna. Potresni sunki so se predvečerajšnjim ponavljali ves dan in so bili najjačji proti poludnevu.

—o—

Nove socijalistične zmage.

Berlin, Ill., 16. aprila. Tukaj so socijalisti pri volitvah izvolili dva šolska ravnatelja. Izvoljena sta bila Groce Lawrence in Dave Baker. Dosedaj so bile šolske oblasti v popolni kontroli demokratov.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americana proge

ALICE
odpluje dne 20. aprila..
LAURA
odpluje dne 27. aprila.

iz New Yorka v Trst in Reko. S tem parnikom dospejo Slovenci in Hrvati najhitreje v svoj rojstni kraj.

Vožnja stane iz New Yorka do:

Trsta ali Reke ..... 35.00.
Do Ljubljane ..... $35.60.
Do Zagreba ..... $36.20.

Iz Avstro-Ogrske.
Teddy na Dunaju.

—o—

Bivši predsednik Zjedinjenih držav, Theodore Roosevelt je dospel na Dunaj, kjer ga je cesar Fran Josip sprejel v avdijenci. Ne bode več kandidiral za predsednika.

—o—

ZASEDANJE AVSTRIJSKEGA DRŽAVNEGA ZBORA.

—o—

Parlament je dovolil vladi z večino glasov najetje državnega posojila v znesku stoinosemdeset milijonov kron.

—o—

Dunaj, 16. aprila. Bivši predsednik Zjedinjenih držav, Theodore Roosevelt je dospel s svojim sinom Kermitom včeraj zjutraj semkaj. Na kolodvoru ga je v imenu vlade sprejel in pozdravil sekcijski šef Mueller od ministerstva inostranih del, zajedno z poslanikom Zjedinjenih držav Kerensom in avstrijskim poslanikom iz Zjedinjenih držav Hengelmuellerjem. Potem so ga spremili v hotel, kjer je bilo zanj pripravljeno stanovanje.

Prvo, kar je Roosevelt storil na Dunaju je bilo, da je opovrgel iz Genove razširjene vesti, da je v Italiji izjavil, da bode, ko se vrne v Zjedinjene države še enkrat kandidiral za predsedniško mesto. Zajedno je tudi dejal, da dopisnika onega lista, ki je to vest razširil, ne bode več sprejel.

Tekom dopoludneva je Roosevelt obiskal avstrijskega ministra inostranih del Aerenthala, kteri ga je proti večeru tudi obiskal v njegovem hotelu. Ob 2. uri popoludne se je peljal Roosevelt na cesarjev dvor, kjer ga je Fran Josip sprejel v avdijenci. Od tu se je peljal v kapucinsko cerkev, kjer so pokopani Habsburžani. Ko je potem oddal svojo posetnico pri avstrijskem prestolonasledniku Fran Ferdinandu, si je ogledal polk huzarjev. Z polkovnikom tega polka je govoril francoski o svojih divjih jezdecih in krotenju konj. Pri tem mu je omenjeni častnik dejal: "To je nemogoče." Takoj na to je pa prišel nek tolmač, kteri je obema razložil, da govorita le slabo francoščino.

Roosevelta je obiskalo tudi kakih 40 tukajšnjih časniških poročevalcev, za ktere je pa imel le par besed. Vsak bi sicer z Rooseveltom rad govoril, toda le malo jih je zamoglo govoriti z njim.

Tekom dneva je Roosevelta v hotelu obiskal tudi Fran Josip in potem je odšel k banketu, kterega mu je priredilo ministerstvo inostranih del.

Dunaj, 16. aprila. Avstrijski parlament je dovolil vladi najeti posojilo v znesku 180 milijonov kron. Proti predlogu so glasovali poslanci slovanske unije in socijalni demokratje, toda kljub temu je imela vlada 40 glasov večine.

—o—

Razstrelba dinamita.

Predvčerajšnjim popoludne se je v Roseville, N. J., pripetila velika nesreča. Tam gradi Lackawanna železnica tunel in pri tem se je dinamit s kterim so razstreljevali skalovje, prezgodaj razletel. Pet delavcev, po narodnosti Slovaki in Poljaki, je bilo na mestu ubitih. Nesrečneže je deloma razkosalo. Dva sta bila nevarno ranjena in so ju poslali v bolnico v Paterson, N. J.

Denarje v staro domovino

pošiljamo

za $ 10.35	.....	50 kron,
za 20.50	.....	100 kron,
za 41.00	.....	200 kron,
za 102.50	.....	500 kron,
za 204.50	.....	1000 kron
za 1020.00	.....	5000 kron.

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dneh.

Denarje nam poslati je najpriličneje do $25.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President,
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
" Evropo za vse leto	4.50
" " pol leta	2.50
" " četrt leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

—o—

Z veseljem pozdravljamo poročilo iz Clevelanda, Ohio, ktero javlja, da so se stranke tamošnjih naših rojakov poravnale in da v tamošnji koloniji sedaj ni niti "klerikalcev", niti "liberalcev", temveč le Slovenci, kteri vsi bodo skrbeli le za napredek našega tamošnjega naroda: gradili bodo novo šolo, in..... — Iz vseh ostalih kolonij se vsled te vesele pojave čuje odmev: **Častitamo!!**

* * *

V ostalem smo pa že davno vedeli, da bode tamkaj končno vendarle zavladal **mir**. — To smo slutili že tedaj, ko so nam clevelandski rojaki z veseljem naznanili, da jih je končno, po dolgih mukah, težavah in "žalosti" ostavil — **Kazi-mir**...

* * *

Ker pa skušnja uči vse ljudi, naj sedaj, ko je v Clevelandu zavladala sloga in mir, svetujemo rojakom po druzih kolonijah, naj bodo skrajno previdni, ako pride med nje oni, ki je svojedobno v Clevelandu na tako žalosten način skazil mir...

* * *

Skrajno interesantna so ljudstva v Južni Ameriki: republiki Peru in Ecuador sta se sprli radi meje, nakar sta spor izročili španskemu kralju v poravnavo. — Medtem se pa po domače koljejo in streljajo...

* * *

Tudi kožuhovina iz kože morskih psov postaja vedno dražja, tako, da je življenje na svetu v resnici vedno težavnejše...

* * *

Poročali smo, da je te dni na East Riverju v New Yorku utonilo 400 volov in ovac. To je zopet dovoljni razlog za podražitev mesa, kar mora mesarski trust vsekako uvaževati...

* * *

Hurrah for Jersey! V Montclairu so meščani sklenili, da bodo svojim otrokom dali na glasovanje, naj li dne 4. julija streljajo ali ne. — To je ravno taka ideja, ako bi se nam odraščenim dalo na glasovanje, naj se li na praznik neodvisnosti ali kak drugi dan veselimo ali ne...

* * *

Štirje kribolazci srečno prišli na goro McKinley v Alaski, ne da bi tam našli kake sledove dr. Cooka, kteri je bil baje že pred leti na imenovani največji gori v Severni Ameriki. — To je verjetno, — toda kedo naj nam jamči, da bodo oni ljudje, ki bodo prišli na goro, recimo prihodnje leto, našli tamkaj znake, iz kterih bode razvidno, da so bili omenjeni štirje kribolazci na vrhu imenovane gore?...

* * *

V New Yorku se je pripetil pikanten prizor. Neko damo je namreč obiskal njen čestilec in ta je bil tako srečen, da je pri njej v omari našel svojega konkurenta. — Oni dami se sedaj lahko dogodi, da dobi — tretjega čestilca...

* * *

Iz Washingtona se javlja, da bode zvezina vlada nastopila sodno pot proti trustu mehkega premoga. — "Chestnuts"! — Po slovenski: "kedo verjame?"...

* * *

O sladkornem trustu ne more nihče trditi, da je "delavcem naklonjen". Jedva, da je sklenil s svojimi delavci, ki so štrajkali, mir, že je odslovil onih 600 delavcev, kteri so pri trustu delali med štrajkom...

* * *

Neumevno je, čemu naša policija skrbi za to, da bi se Kitajci prenehali medsebojno streljati. Vsekako bi bilo boljše, da bi policija bila nepristranska in da bi dopustila, da bi se Hip Sing Tongi in On Leong Tongi medsebojno postreljali, kajti potem bi v "Chinatownu" zavladal popolni mir...

* * *

Radovedni smo, je li članu Taftovega kabineta, Ballingerju, ta teden v levem ušesu zvonilo, ko sta se Roosevelt in Ballingerjev "prijatelj" Pinchot razgovarjala o washingtonski politiki — v Porto Mauricio, Italija...

* * *

Francoska sufragetka, Madame Durandova, je tako patrijotična, da zahteva, naj se v Franciji uvede obligatorična vojaška služba tudi za ženske, ktere naj služijo — kot bolniške postrežnice. — To je prava ravnopravnost...

* * *

Poleg tega je to smatrati tudi kot patrijotično požrtvovalnost, ktera bode gotovo dosegla svoj pravi namen: vplivala bode kar najugodnejše na množitev prebivalstva v Franciji...

Iz zgodovine kvartaštva.

—o—

Razmere, ki so vladale za časa kralja Ljudevita XIV. na francoskem dvoru, so na jako slabem glasu. Nemoralnost takrat sicer še ni bila pogoj družabne veljave, toda kredit morále je bil zelo majhen. Nemoralnost je bila pač še samo tolerirana, a zmagovala je že tako, da so zagovorniki morále veljali za antikvirane ljudi s predpotopnimi nazori.

Med najbolj udomačene nemoralne navade na kraljevskem dvoru je spadalo kvartanje za visoke svote. Vse je bilo udano kvartanju in ta strast je požrla ogromne svote. Tudi kralj Ljudevit XIV. je bil strasten kvartač, njegova metresa Montespan pa ga je še daleč nadkriljevala. Zgodilo se je večkrat, da je kraljeva metresa v eni sami noči zaigrala do stotisoč tolarjev in še več. Da, nekoč je zaigrala celo sedemstotisoč tolarjev. To je sicer kralja večkrat tako razljutilo, da so se med njim in njegovo priležnico primerili prav burni prizori, toda naposled se je kralj vendar vselej udal.

Izgled kraljevskega dvora je provzročil, da se je kvartanje razširilo tudi v drugih krogih, zlasti v Parizu je takorekoč vse kvartalo. Mnogo je bilo damskih salonov, kjer so se shajali ljudje ne na konverzacijo, nego samo na kvartanje.

Zgodilo se je seveda kaj kmalo, kar se je v takih razmerah moralo zgoditi. Mnogo premožnih ljudi je prišlo na beraško palico, mnogo sleparjev je obogatelo, oderuštvo je cvetelo in legije pustolovcev so se znamenito množile.

Leta 1761 je kralj Ljudevit moral poslati v pregnanstvo enega izmed prvih dvornih dostojanstvenikov, markija de Cessaea, ker je bil zasačen, da je pri kvartanju goljufal. Cessae je bil z zaznamenovanimi kvartami priigral blizu petsto tisoč tolarjev; dokler je pošteno igral, je imel vedno smolo in je v nekterih mesecih izgubil vse svoje, več milijonov znašajoče premoženje.

To blazno kvartanje in zapravljanje je imelo pač v madami Sevigné vstrajno nasprotnico, a madama je bila v tem oziru skrajno osamljena. Proglasila je končno celo vse kvartače za tatove in ker je bil kralj sam velik kvartač, je s tem takorekoč izigrala svojo zadnjo kvarto, pomagalo pa ni nič. "Tatovi" so madami ohranili vse svoje spoštovanje in — igrali dalje.

Neštevilni bankeroti znamenitih plemičev in meščanov so kralja in njegove ministre napotili, da so marsikaj poskusili, kar naj bi zatrlo igranje. Izdane so bile silno stroge policijske odredbe, vsi igralni saloni in sploh vsa količkaj sumljiva shajališča so prišla pod policijsko nadzorstvo, a vse skupaj ni nič zaleglo. V Parizu je bilo mnogo ljudi, ki so imeli od kvartaške strasti vseh krogov lep dobiček, in ti ljudje so že poskrbeli za lokale, kjer so se mogli kvartači nemoteno shajati. Tajne igralnice so zlasti pod firmo modnih salonov vspevale in ves napor policije jih ni mogel zatreti, dokler ni buknil vihar velike revolucije.

Najnovejši francoski zgodovinarji so mnenja, da je kvartaška strast uničila mnogo milijonov francoskega nacijonalnega imetja in v veliki meri pripomogla, da je nastala revolucija. Da, čuje se celo mnenje, da bi revolucija najbrž ne bila dosegla zmage, da ni bila aristokracija materijelno v najslabših razmerah.

SLOVENCI IN SLOVENKE, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Zgodovinske črtice.

—o—

(Konec.)

Ob takih, za glagolico ugodnejših razmerah se je širil tudi slovenski obredni jezik in se je udomačil, zlasti preko krške škofije, tudi po mnogih delih Istre. Pa tudi bolj severno ležeče dežele, tudi slovenske pokrajine so poznale hrvatske glagolaše in ne samo kot začasne goste ali begune. Po tistih krajih Istre in Dalmaciji pa, nad kterimi so zavladali Benečani, se je glagolici seveda slabo in čim dalje slabše godilo, dasi so se n. pr. prve glagolske knjige tiskale baš v Benetkah. Zlasti izza sredine 16. stoletja, ko se je začelo raznarodovanje slovanskega prebivalstva skoro sistematično vršiti, so začeli benečanski gospodje bolj preganjati tudi slovansko knjigo v posvetnem in cerkvenem življenju. Saj je znano, da se je jela glagolica rabiti po nekterih občinah hrvatskih celo kot sredstvo občinskega in pravnega življenja. V tem boju se je seveda čim dalje bolj uveljevala tudi medsebojna narodna antipatija, ki se kaže, vsaj od rimsko-italijanske strani tudi danes v vsej svoji vehemenci: Tip takega fanatičnega latinizatorja je znani škof Flapp.

Ta boj med latinsko-katoliškim in slovansko-katoliškim svetom se je bil vsaj začasno in deloma ustavil za vlade papeža Leona XIII., ki je gojil podobne velike načrte napram slovanskemu svetu, kakor tisti izmed prejšnjih papežev, ki so bili naklonjeni slovanskemu obredu. Da je izbruhnil boj s podvojeno silo in na vsej črti baš za vlade takega papeža, ki mu že prej niso mogli očitati simpatij za Slovane, to je več kot naključje, zlasti če se spomnimo, kako je obnašanje tega cerkvenega vladarja naproti oficijelni Italiji.

In papež Pij X. je Benečan, ali vsaj Benečan po svoji službi. Da baš papež, ki je prišel po zaslugi avstrijskega veta do te najvišje cerkvene časti, tako postopa proti velikemu delu avstrijskih podanikov, to bi bilo v stanu res vzbuditi sum, da li narekuje te nam tako zoperne prepovedi cerkvena potreba, zahteva cerkvene discipline. Ker je namreč vprašanje čisto formalnega značaja, pač ne gre, da bi sodili take ukrepe kot izreke — ex cathedra. Res pa moramo pritrditi mnenju znanega, škofu Naglu prav blizu stoječega slovenskega lista, ki se posmehuje izjavi istrskega političnega društva, češ, da je slovanski obredni jezik naravnost izraz božjega razodetja. Gotovo ni to pravo mnenje. Ali prav zato moremo in moramo braniti svoje pravice glede na slovanski obredni jezik tudi nasproti cerkveni oblasti, ker vsaka pravica ima svojo formalno stran. Tisti, ki je pravico, ali tudi predpravico enkrat priznal, tisti jo ne sme enostransko uničiti; tu sta dva činitelja, ki prideta v poštev, oba morata govoriti, če velja kaj spremeniti. Sicer pa ni stvar samo idealnega, marveč v nekem smislu tudi socijalno-materijalnega značaja. Spomniti se je treba, da so baš na mnogih krajih, kjer je ohranjen slovanski bogoslužni jezik, ohranjene tudi stare, v krščanski cerkvi sprva sploh veljavne navade in pravice, da cerkvena občina sama imenuje ali voli svoje pastirje, včasih celo višje pastirje. Ljudski glas — božji glas, pravimo! Zakaj bi to tu ne veljalo? Slovansko stališče je tako, da je stvar, ki je za vernike spojena tudi z gmotnimi žrtvami, soodločati tudi od tistega, ki bode pravzaprav nosil gospodarsko breme.

Zanimivo je, da je sam (bivši tržaški) škof Nagel nasproti Riemanjcem priznal to stališče ter jim dal pravico, da si sami izvolijo župnika. Če niso uspeli tudi v drugi formalno-cerkveni zahtevi, namreč zahtevi po slovenskem jeziku, to je pač njihova krivda, deloma pa utemeljeno v tem, ker se je šlo za — nove pravice, ki bi se bile dale s primernim postopanjem tudi doseči. To samo pa spet govori v prilog stališču, ki ga zavzemljemo bralnici slovenskega obrednega jezika. Sicer pa škof, zdaj že nadškof, Nagl tudi v drugem oziru podpira moje mnenje, češ, da je obredni jezik formalno-cerkvena zadeva. On ga namreč primerja s kolkom na pobotnicah (glej str. 5 pastirskega pisma!). Res, kolek se mora rabiti tak in tak, kakor je predpisan. Lahko se mu dá sicer tudi drugo podobo, obliko, barvo in tisk. Toda vprašam: ali sme oblast in celo sam finančni minister odrediti, da se spremeni kolku tudi — kakovost, kvaliteta? To se pravi: ali sme oblast kar sama po sebi odločiti, da se ima od danes naprej rabiti ta znesek, ki se je doslej kolekoval z 10 kronami, kolek za 15 ali 20 kron? Vsak ve, da ne, kajti s tem bi se kolku spremenila vrednost kakovosti, za ktero je on seveda le znamenje, simbol. Tako pa ima tudi slovenski službeni jezik poleg zgolj formalnega tudi notranji, psihologično-etičen in kulturen pomen.

In baš zato ta tisočletje trajajoči boj. Niti najbolj zaostalemu kmetu v Čičariji se ne bode dalo zlepa dopovedati, da bi bil zanj — nota bene! — slovanski jezik isto, kar latinski. Enega vendar razume in ljubi, ker ga je slišal od najdražjih bitij na svetu govoriti — od svojih starišev, drugi mu je — mrtev, tuj. In ta naš človek, tudi najpriprostejši, je ponosen na dejstvo, da se glasi njegov jezik tudi v hramu božjem. In revež se bode vse drugače boril za svojo pičlo last, če mu jo je kdo jemlje ali krati, kakor bogatin, ki mu odnaša tat le majhen del premoženja. Ta njegov boj — je boj obupa. Njegov ponos pa ponos siromaka. Gotovo naše ljudstvo ne ve, kako so se njegovi prapradedje pred 1000 leti borili za pravice obrednega jezika slovenskega, vendar čuti v dno duše, da se to ne sme zgoditi, da bi pahnili njegov jezik iz njegove cerkve, in če se to zgodi, da se mu godi krivica.

Zakaj pa se rimska kurija toliko trudi, da bi odpravila ostanke slovanske liturgije med Jugoslovani? Ali zato, ker je morda to skušnjava in most v razkol? Menda ne, ker so veliki papeži v njej zrli most — k zjedinjenju cerkve. Ali zato, ker je živi jezik narodov, kakor se deloma rabi pri petih mašah nekterih istrskih občin, sredstvo, po kterem se popenja človekov duh k svobodnjaštvu, liberalstvu, modernizmu? (To zadnje strašilo je namreč v naših dneh posebno nevarno!) Menim, da ne, ker imajo druge, nerimske cerkve vse ali večinoma žive jezike pri svojih obredih. Ali morda baš zato, da jim rimska cerkev v tem ne sledi? No, pri tem bi se pa morala ohraniti vsaj staroslovenščina, ki že zdavnaj ni živ jezik; in vendar ni tako, kakor nam kaže boj v Dalmaciji. Potem ne preostane drugo, kakor da hoče biti in ostati katoliška cerkev edino le — latinska, ali recimo romanska cerkev. To pa spet ni zgolj versko, ampak spet politično-narodno stališče, ki ga mi Slovenci ne moremo odobravati, pa to nasprotuje tudi — "zdravi veri"! Ne politični agitatorji, ampak neobjektivna politika rimske kurije sili Slovane iz rimsko-ekskluzivne cerkve.

Mislim toraj, da ni umestno goniti koga v razkol, in malo krščanske ljubezni izdaja, če cerkveni pastir izjavlja v tako kritičnih časih, da cerkev sicer obžaluje odpad, da pa sama vsled tega ne mine (str. 3). Nikakega odpada ni treba tu, pač pa nekaj več pravičnosti, prisrčnosti in ljubezni. Število pravoslavnih spreobrnjencev pa, ki so na Ruskem stopili v katoliško cerkev, res ni tako, da bi se smel kdo posebno ponašati z njim, zlasti če ne pokaže pri tehtnici druge skledice, na kteri bite doli (pa menda ne v pekel!) razni "Los-von-Rom"-ovci. Ne rečem, da pri teh ni nekaj preveč narodne prenapetosti in politične demonstracije, res pa je, da se Slovani odlikujejo s posebno globokim religijoznim čutom, ki se ne dá vselej stisniti v formo in spraviti v šematične oblike. Kje je pač versko življenje dalo narodnemu in političnemu tako izrazen pečat, kakor pri Slovanih? Že pogansko Slovanstvo se je odlikovalo po tej strani, kajti staremu Slovanu je bil dom — hram božji, kakor mu je bil senčni log bivališče bogov in prostor pod košato lipo kraj, kjer je molil in daroval zadružni glavar — starosta — bogovom. In odkod to, da so se Slovani s tako vstrajnostjo držali svojih verskih nazorov? In ali ni bila krivda nesposobnih in neresnih verovestnikov, da so se naši dedi tako trdovratno branili krščanske vere, kljub temu, da se jim je obetal krščanski Bog kot Bog miru in ljubezni? Toda Slovan ni bil nikoli dvorezen meč: tak v besedi, drugačen v dejanju. Zato se je branil vere, ki mu je prinašala sužnost in narodno smrt. To je tista elementarna pravica, ob kteri živi vse življenje. Tega, kar mi uničuje telesne ali duševne sile, kar mi toraj jemlje zmožnost za življenje — tega ne more zdrav razum sprejeti kot dolžnost, zakon, voljo božjo. To pa je narodno-eksistenčna važnost našega jezika za vse strani našega življenja: Ni samo nepravilno, da s temi rečmi nima narodno vprašanje nič opraviti, ampak je res, da ima tudi cerkveno življenje, kot zunanji izraz religijoznega čustvovanja, velikanski pomen za harmonično razvijanje narodovih moči. Slovan brani toraj s svojim odporom proti nakanam rimske kurije — svojo narodno eksistenco, kar je seveda čin političnega značaja. — Na drugi strani pa je spet čudno, da se je škof začudil, ko je izvedel, da se je polastilo razburjenje vernikov, ko so slišali o prepovedi slovanskega jezika pri službi božji, da "se je žalost polastila" njegovega srca. Seveda, on (škof Nagl) je tujec in ne ve, kako čuti Slovan; vedeti pa bi moral, kako bode drugače prav vodil izročeno mu čredo; zato ne vem, kako sme s svetopisemskimi besedami odklanjati odgovornost Istranov (str. 6). Ali se ni spomnil da so nedaleč od Trsta Riemanje, kjer bi se bil lahko marsičesa naučil? Dalmatinski in hrvatski škofi — domačini — pa poznajo slovansko dušo in niso proglasili nepravičnih ukazov, ker so jih smatrali za škodljive narodu in cerkvi. To so pač pastirji, ki poznajo svojo čredo, ne pa najemniki; oni so bratje ninskega Dobreta, zato so ostali zvesti branitelji tisočletnih narodnih pravic.

Sicer pa je še nekaj, kar se mora tu omeniti. Zvedelo se je — in zvedeli bodemo pač še marsikaj —, da je bivši tržaški škof Nagl že zdavnaj znal, ko niti njegov bodoči šef, kardinal Gruscha, ni vedel, da pride on na Dunaj za pomožnega škofa. Javnosti se tedaj niti sanjalo ni o tem, saj je bil ta čin naše diplomacije tako čuden. Bilo je pa to že tedaj, ko so bili Jugoslovani še razupiti kot nezanesljiv, izdajski življ. No, tedaj se je sklenilo, da se ima izvršiti to, česar so se menda vendar bali. — Škof Nagl je imel nenadoma udariti, ovce bodo zaječale, potem pa bode mir — božji mir. Saj je bil ravnokar za skledico leče dobil za-se trmaste Riemanjce, ki so bili vendar neznanski junaki. Odij tega cerkveno-političnega čina seveda je bil pripravljen vzeti seboj na cesarski Dunaj, ker bi mu ne bil kaj posebno motil spanja, naslednik pa naj bi bil dobil — čisto mizo. Računi pa se nazadnje le niso vjemali; le temu se je moral začuditi modri računar, zato se je morda žalost polotila njegovega srca. In politike pri tem ni niti kaplje seveda! Toda naj se vse pozabi. En trn pa le ostane: tujec pri naših ljudeh ne bode opravil več ničè; to je pač tudi siten križ čez germanizatorične vladne načrte. Sicer pa smo v 20. stoletju, toraj nikakega križarskega razpoloženja! Le mirno obdelajmo peščeno in kamenito njivo naše narodne kulture, pa nam gotovo zasijejo časi, ko se bodo nehali taki — kulturni boji. V to nam pomagajta sv. Ciril in Metod!

Dr. Sava.

DR. RICHTER'S "PAIN-EXPELLER"

S steklenico
PAIN-EXPELLERJA
odpodite bolečine.
To sredstvo nima para. Nič ne olajša tako hitro in trajno revmatizem, nevralgijo, zvinjenja itd.
Dobi se v vseh lekarnah po 25 in 50c.
F. Ad. Richter & Co.,
215 Pearl St., New York.
Parite na varstveno znamko sidrom.

POZOR ROJAKI!

Želim priti z 20. majem t. l. k slovenski družini na stanovanje in hrano. Najraje v Greenpointu, Brooklyn Borough, ali v Manhattan Borough v New Yorku na iztočni 10. ali 23. ulici. Naslov:

Oroslav Fugina,
c/o Frank Buday,
211 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.
(3x 16—23—30 — 4)

Slovensko katoliško

podp. društvo sveteBarbare

Za Zjedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

ODBORNIKI:

Predsednik: ALOJZIJ ZAVERL, P. O. Box 685, Forest City, Pa.
Podpredsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ANTON OSTIR, 1134 E. 60th Street, Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

MARTIN GERČMAN, predsednik, Box 683, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
JOS. BUCENELI, starejši, II. nadzornik, Bx 591, Forest City, Pa.
FRANK ŠUNK, III. nadzornik, 50 Mill Street Luzerne, Pa.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kans.
JOS PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa.
IVAN TORNIČ, II. porotnik, P. O. Box 522, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: IVAN TELBAN, P. O. 7, Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Hamburg-American Line.

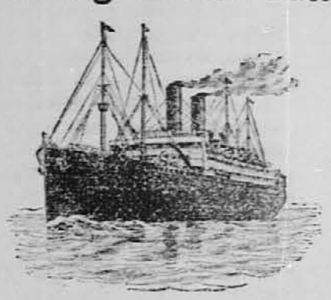

Ekspresni in redni promet z parniki na dva vijaka med

NEW-YORKOM IN HAMBURGOM.

Veliki komodni parniki, opremljeni z vsemi modernimi napravami, kakor tudi z brezžičnim brzojavom ter podmorskimi signalnimi aparati, kar znači kombinacijo

VARNOSTI, HITROSTI IN UDOBNOSTI.

POSEBNA SKRB IN PODVORBA ZA SLOVENCE.

MOLTKE — odpluje 19. aprila.
BATAVIA — odpluje 5. maja.
HAMBURG — odpluje 10. maja.

Za vožnje listke in vožnji red, po vprašajte pri

Hamburg-American Line,
ali pa pri lokalnih agentih.

Kje je moj prijatelj MARTIN PETERLIN? Pred 2 mesecema je bil v Clairmont, Ohio. Prosim, če kdo ve, da mi naznani njegov naslov, za kar mu bodem zelo hvaležen, ali naj se pa sam javi. — Anthony Rupan, 240 Greenbush St., Milwaukee, Wis. (14-16—4)

POD površjem ulic in cest mestnih delov Manhattan in Bronx **nahaja se 1435 milj glavnih in skoraj 1000 milj postranskih "dobavnih cevi".** Slednjeimenovane so one cevi, po kterih prihaja plin v vaša stanovanja in delavnice.

Plinova družba ne kontrolira cevi v Vaših poslopjih in tudi ne Vaših plinovih naprav.

Kakor je raslo mesto, tako so rasle tudi glavne cevi, dokler ni dosegel del sistema premerje **60 palcev — kar je največja plinova cev na svetu.**

Glavne in dobavne cevi je primerjati s žilami in kitami človeškega trupla. Po teh železnih žilah teče material, **kteri nam daje razsvetljavo, kurjavo in gonilno moč.** Te milje kovine so vredne na milijone dolarjev glede dobave in delavne moči in vzdrževanje teh cevi velja vsako leto na stotisoče dolarjev.

V vsakem oziru se bodemo zavzemali za Vaše koristi in v vsakem družbenem uradu se Vam dajo drage volje vse potrebne informacije glede najnovejših naprav z ozirom na razsvetljavo, kurjavo in kuhanje ter gonilno moč.

Consolidated Gas Company of New York

GEO. B. CORTELYOU, President

Prekanjen.

—o—

Iz zapiskov londonske policije.

—o—

Ravnatelj londonske dijamantne družbe Dirks je bil obupan. Najboljšega in najzanesljivejšega transporterja teh dragih kamenov so mu bili med vožnjo na vlaku oropali, tatovi so vzeli temu človeku meni nič tebi nič vse njegove dragocenosti. In kako? — Revež sam ni mogel razjasniti tega. Vedel je le to, da sta stopila v njegov oddelek dva gospoda, ki sta pričela kmalu na to pogovor in ki sta mu med pogovorom ponudila smodko. To je mož pokadil, je kmalu na to zaspal in ko se je zopet vzbudil, ni imel več dijamantov. Izginili so, in z njimi seveda tudi ona dva gospoda.

Kaj čuda torej, če je ravnatelj divjal.

"Taka neprevidnost," se je jezil. "Kdo vam pa pravi, da vzemite od vsakega še tako sumljivega človeka smodko? Vsak vaš sopotnik, gospod ali dama, mora biti za vas zločinec, ki vas hoče oropati. Le na ta način se zamorete obvarovati pred tatvino. Sreča le, da dijamanti še niso bili brušeni in da jih je bilo primeroma malo. Škoda je zato manj velika. Sicer bi morali biti potem za vse odgovoren vi, gospod Spencer!"

Svoj ukor in svoje nauke je končal rekoč: "Prihodnji transport prevzamem sam. Naj vam bo za vzor!"

Kmalu na to je imela družba zopet poslati večjo množino dijamantov v Amsterdam, da bi bili tam brušeni.

In ravnatelj je res sam prevzel transport. Povabil je bil poprej vse gospode, ki so vedeli o tem tajnem transportu, k sebi v urad, da bi videli, kako odpotuje njih ravnatelj, ki se je bil za to važno potovanje skrbno pripravil.

Ko je stopil ravnatelj v sobo, ga skoro nihče ne bi bil spoznal, tako priprosto, tako slabo in zanemarjeno je bil oblečen, on, ki je bil drugače tako eleganten in postaven! Imel je torbo, ki je bila mogoče nekdaj lastnina njegovega starega očeta, ravno tak klobuk in suknjo, ki je bila malo preširoka in preohlapna. V roki je pa imel velikansk dežnik. Nihče ne bi bil slutil v tem človeku transporterja dijamantov. Njegovi uradniki so komaj zadrževali glasen smeh; ravnatelj pa pravi popolnoma resno:

"Tako, gospoda moja! Ta obleka naj vam je vzorec, kako se boste v prihodnje tudi vi opravljali. Noben človek se vam potem ne pridruži in smodk vam tudi nihče ne bo ponujal!"

Nato je šel. Njegovi uradniki so ga opazovali, kako možato je stopal proti kolodvoru in se skrivaj nasmihali; gospod Spencer pa zagodrnja: "Veliko in bogato pojedino pripravim, če se staremu dijamanti pokradejo."

"To se bode pač težko zgodilo," se je norčeval drugi.

"Drugače ne bi bil tega obljubil."

Ravnatelj Dirks je pa srečno prispel v Amsterdam. Tam je izročil svoje dijamante in sprejel potem veliko večjo množino brušenih kamnov, ki so bili vredni več milijonov. Naravno, da je bil ravnatelj na povratku v svojo domovino še bolj nezaupljiv napram svojim sopotnikom. Šele ko je dospel na angleška tla, se je nekoliko oddahnil.

Vozil se je seveda v tretjem razredu in v kupeju se je stisnil v kot, od koder je potem opazoval svoje sopotnike s skoro sovražnim pogledom. Toda na nobenem ni našel nič sumljivega. Nikogar ni bilo, ki bi bil imel tudi le najmanjši znak zločinca.

Na drugi postaji je vstopilo mlado dekle, ki je bilo še skoro otrok. Boječe se je oziralo okoli. Deklica se je gotovo malokdaj peljala na železnici, kajti vsaka njena kretnja je kazala popolno neizkušenost. Bila je oblečena v priprosti, črni obleki, kakor da bi za kom žalovala. To so kazale tudi njene oči, ki so bile rdeče, najbrže posledica dolgega in silnega plakanja. In kako prosoče so gledale te oči!

Ravnatelj Dirks je bil po naravi dobrodušen fant, ki si je bil tudi v svoji visoki in imenitni službi ohranil mehko in čuteče srce. In kljub svojemu trdnemu sklepu, da se hoče varovati pred vsakomur, je čutil do tega dekleta takoj usmiljenje.

Saj je bilo pa to dekletce tudi še tako nedolžno, bilo je v onih usodepolnih letih, z katerih je stopalo prvič v svet, pred seboj temno dolino, polno nepoznanih potov in stez, za seboj prožne sanje mladosti, deželo zlatih pravljic in kraljičic. In vrhu tega je še žalovalo. Ravnatelj Dirks je čutil potrebo, da nekaj spregovori in tiho pravi:

"Tebi je gotovo kdo umrl, mala, ali ne?"

Velike oči so se zasolzile in pogledale so ravnatelja tako neskončno zaupljivo, da se je temu začelo srce kar tajati. In s tihim, boječim glaskom odgovori deklica:

"Da, oče so mi umrli. Delali so v Whiteville v rudokopih."

"Pa to je še precej daleč od tod."

"Da, stanujem tukaj pri neki teti, pri kateri se učim gospodinjstva. Danes zjutraj sem dobila poročilo."

In zopet se je udrl potok solza po njenem licu.

"Ubogo devče", je dejal ravnatelj mehko. Čez nekoliko časa pa je zopet vprašal:

"Pa imaš vendar še mater, ki te lahko tolaži?"

"Ne, nimam je več. Sem čisto sama. In tako tudi moji bratci in sestrice, katerih je še sedem. Ti vsi so v Whiteville pri znancih. Jaz pa moram kaj zaslužiti. Pa so me dali k teti."

Ravnatelj je bil ginjen od tolike bolesti in ni znal besed, s katerimi bi lajšal to neizmerno gorje. Molčal je in opazoval nekaj časa deklico, ki je še vedno plakala. Ko je v tem malo prenehala, je vzela zavojček, katerega je odprla. Nekoliko časa je nekaj iskala. Naenkrat je prenehala in je prestrašena sklenila roke. Ravnatelj Dirks jo je s strahom opazoval in pričakoval nove tožbe. Toda bilo je čisto prozaično, četudi naivno, kar je sedaj čul.

"Ah," je zdihovala, "svoj kruh sem pozabila doma. In danes nisem še skoro ničesar jedla v tej naglici in razburjenosti. Kaj naj storim? Pot je še tako dolga!"

"Če ni nič drugega," se je smejal Dirks dobrodušno, "že lahko pomagam."

In vzel je iz svoje starinske torbe nekaj kosov kruha, ki so bili namazani z najfinejšim surovim maslom, in katerih kakovost je bila v kričečem nasprotju z zamazano torbo in z njeim tako slabo oblečenim nosilcem.

"Tako," je dejal, "proti lakoti bi bila preskrbljena. Ali pijače nimam nobene pri sebi!"

"To imam sama, teta mi je dala nekoliko jabolčnega soka. In tega sem vzela, kruh sem pa pozabila."

"No, zdaj je že dobro. Tu vzemi!" In Dirks je dal deklici vse kruhe, le enega si je pridržal in pričel jesti.

"Zato morate pa z menoj piti," je dejala mala nedolžno. In odvila je pokrovček raz steklenice in ga rabila kot kozarec. Dirks bi ne bil kot ravnatelj te ponudbe nikdar sprejel. Razžaljivo pa bi bilo, če bi zdaj kot tak navaden popotnik, kakoršen je bil, odklonil ponudbo.

In pil je. In pil je še enkrat, ko mu je dekle ponudilo drugič.

Ravnatelj Dirks se je bil peljal skozi celo noč. Kaj čuda torej, če je bil zdaj truden in se naslonil v kot! S polzaprtimi očmi je gledal deklico, kako je ostali del njegovega daru povžila. Nato je zaspal, kljub temu, da je sklenil, čuti in paziti na svoj zaklad. Ko se je zopet zbudil, je bila prva njegova misel: torba in dijamanti, ki so bili v njej. Naglo jo je hotel zagrabiti, pa ni je bilo več. Dijamanti so izginili in deklica seveda tudi. In naj si je ravnatelj besnel, vpil, preklinjal: bil in ostal je oropan. Bil je žrtev rafinirane tatice. Transporter Spencer je pa moral dati bogato kosilo.

Misel.

—o—

Škofjavas, kjer so krepki možje, junaški fantje, lepa dekleta, dobro vino . . . V obcestni krčmi ga toči bleda Mimika, belega ali črnega, kakor ti poželi srce. In ko te postreže, sede k svojim citram. Strune zadrhtijo, boječe in otožno, širijo se v polne in razumljive glasove, potapljajo se v bolestne skrivnosti mlade tvoje duše in tebi se zdi, da te je zagrlila in objela ljubeča deklica: Oj ljubček moj . . .

In tedaj se zaljubiš . . . Kaj te briga, kdo in kje je tvoje dekle? Nemara se skriva za belim oblačkom, ki strmi v zahajajoče solnce. Večerna zarja je obsijala njen obraz, zadnjega solnčnega žarka poljub trepeče na njenem čelu. Z belo ročico te pozdravlja iz nebeških daljin in kakor goloboček plove z oblakom zmirom dalje in dalje, dokler ne zazvoni pri Devici Mariji nad Vojnikom Ave Marija . . Kaj te briga, kdo je tvoje dekle! Mlad si in zdrav, bodi pameten in išči dekleta v oblakih. Zemlja je trda in mučna, daj ji svoje moči, oblakom daj svoje sanje! Ali ni blizu smrt? Tistim blodečim oblakom . . .

In komaj si se zavel prvih čarov, so že izginili; minila te je bolest, le veselje je ostalo v tvojem srcu; noga ti poskakuje pod mizo, jezik se ti pregiblje in radosti in vina pijan zapoješ našo najlepšo pesem: Po jezeru bliz' Triglava . . .

Ej, Škofjavas . . . Zvečerilo se je tam okoli, povsod se je zvečerilo. Strune so utihnile, pesem umolknila. Mimika zadremala. Ivan je povesil glavo, Janko se zanimal za svojo cigareto in delal čudolepe kolobarje; jaz pa sem zlagal na tihem pesem o Jeremiji. Čas je umrl za nas, brnečih urinih udarcev čuli nismo. Končali smo učenjaški prepir o umetnosti sploh, o naši posebej; tako je zahteval Janko. Nobeden ni bil tako srečen, da bi bil premagal drugega in bitka je ostala neodločilna. Zaprli smo se v svoje trdnjave in si na tihem strahoma očitali pomanjkanje volje in odločnosti. — Tamle bi ga bil lahko prijel, si je mislil Ivan, vihal si svoj drobni brk in izpod klobuka s kritičnim očesom motril silnega Janka, ki je bil na las podoben Zoli; tako rejen, materijalističen in komoden. — Tvoji razlogi ne stojijo na trdnih nogah, mu je odgovarjal s pogledom Janko in se kesal, da ni izpodbil Ivanovih razlogov. Za mene se nista veliko zmenila, zakaj jaz sem tedaj zlagal pesmi o Jeremiji.

— In vendar nimaš prav, je zaklical Ivan, nekako opravičeno, ker je bil pogled nasprotnika zaničevalen.

— Imam prav, se je togotil silni Janko in udaril s pestjo ob mizo. Recita, kar hočeta, jaz ostanem pri tem, da je vsa vaša moderna umetnost le odsev velikih luči, ki se svetijo pri naših sosedih, le odsev, ki je razrezal našo temo in zdramil nekaj umetniških instinktov med nami. In četudi je narodno sebična kritika vso to našo umetnost prikazala kot izvirno in samoniklo, si vendar upam trditi, da je . . . da ni, no kako bi rekel, da ne najdem nobenih misli, niti ene misli, ki bi me oživela, osvežila in odprla pobled v nove svetove duševnega življenja . . .

Trudoma je iznesel to svojo misel in se je veselil, da je z malo besed označil preporno jedro dolgotrajnega razgovora. Ivan je bil uničen in si je zopet vihal brk; pogled mu je plašno begal od Janka na mene in zopet nazaj, dokler se ni ustavil na stropu, kjer se je leno plazilo dvoje troje muh, edinih potomk črnega krdela izza vročih in veselih poletnih časov. Tišina je pomenila, da je prišlo med nas nekaj močnega in nenavadnega; kakor da je prišel neznanec in moralist in nam vrgel psovko v obraz, tako nam je bilo. Naenkrat smo zopet čuli tiktakanje ure, videli smo Mimiko, sklonjeno nad citrami v sladkem dremežu. Janko je natočil kozarec in je samozavestno ukazal: Pijmo!

Ubogala ga nisva, kozarcev poprijela nisva. Ivan se je ozrl name, da mu prihitim na pomoč. Jaz sem bil raz predel Jankovo "misel" v najgloblje globočine, jo hipoma raztegnil in posplošnil, kajti čutil sem v svoji duši svo težo in moč njene opravičenosti. Da pa zadobi naš daljni razgovor jasnejšo in lažjo obliko, sem ju prosil, da se poslužimo te-le prilike:

— Saj vesta, kako gre tista pravljica . . . Bili so trije bratje. Dolgi, široki in bistrooki. Šli so po svetu in iskali prstan neke kraljičine . . . Bistrooki je splezal na ramena dolgina in je čez najvišje gore gledal v daljavo, kjer je valovalo neskončno zeleno morje . . . Na dnu morja je videl ribico in v ribici demanten prstan. Široki je nato popil vesoljno morje, dolgin pa je ponesel bistrookega na suho morsko dno, kjer je trepetala zlata ribica. Tako so našli dragoceni prstan . . .

Janko je nagubančil čelo in se razbudil.

— Kaj hočeš s tem? Poznam tisto pravljico, nisi je povedal natančno. Široki se je razpočil . . . Pa vraga, kaj nas to briga? Ne najdem nobene zveze med tvojo trditvijo in tvojim blebetanjem; ne zameri, ampak . . .

— Takoj, takoj! Ti si rekel, da ne najdeš pri nas niti ene velike in izvirne misli, ki . . . kako si že rekel? Tako splošno trditev je težko dokazati, še težje ji nasprotovati. V zadregi si ti, v zadregi sva midva oba. Zatorej predlagam, da si razdelimo uloge pravljičnih bratov z vsemi njihovimi lastnostmi in da poiščimo misel . . .

— Dobro, izvrstno, se je smejal Ivan.

— Ti, Janko, bodi široki in popij vso neumnost in vse male in velike tuje misli, ki so se razlile po naši domovini. Popij predvsem vso neumnost in vse malenkostne predsodke naših ljudi. In ko si jih popil, naj spleza bistrooki — Ivan na mene — dolgina in naj se ozre po našem svetu. Ali sta sporazumna?

Janko se je spočetka upiral, misleč, da je vendarle malo nevarno popiti toliko neumnosti, češ da bi se utegnil še sam okužiti . . Slednjič se je udal in se odpravil na delo. Kmalu sva z Ivanom opazila, kako se širi in debeli. Njegov obraz je izražal idiotske poteze, njegove oči so zrle motno in tako topo-vdano, kakor gleda pes na svojega gospodarja, ki ga draži z vabljivo klobasico . . . . Polagoma so se spreminjale črte lica, vsi tipi naših družabnih slojev so se vstili zaporedoma, različni v svojih stanovskih posebnostih ali vendar vsi neskončno glupi; le oči so ostale iste, topovdane, pasjeponižne . . . Naposled je zrla v naju pusta maska, tako smešna, da bi se človek večno smejal, tako žalostna, da bi jokal . . .

— Oh, jaz sem gotov, je vzdihnil Janko.

Prišla je vrsta na naju. Ivan je splezal na moja ramena. Bil sem višji od najvišjih gora in pred mojimi nogami je ležala domovina . . . V solnčnem dnevu sem jo gledal pod seboj in bila je kakor vrt pomladnega jutra. Visoke gore z golimi in belimi vrhovi, z gozdovi poraščeni hribi in okrogli grići so stražili tihe in prostrane ravni, podolgovate doline, kamor se je ujelo na zeleno gladino rek solnčnih žarkov drhteče zlato. Mesta in vasi so se videla kakor umetno nasajene gredice cvetlic, ki strmijo druga v drugo in občudujejo belo krasoto. Tam doli na jugu pa se je vzpenjalo zeleno morje v daljavo, kakor livada pod vrtom, koder se pasejo pisani metulji — ploveče ladije. Taka je bila Slovenija z visokega, lepa, ker nisem videl ljudi, srečna, ker je bil Jankov obraz smešna maska, da bi se človek smejal do solz . . .

— Vidiš li kaj? vprašam bistrookega.

— Vidim veliko! —

— Namreč, če vidiš "misel"?

— Nikjer!

— Poglej v naše dežele, preišči vse natanko, eno samo misel boš vendar našel!

— Ne boj se, ničesar ne uide mojim očem; vse vidim, toda misli ne najdem . . . .

— Poglej v palače imenitnikov; v škofove rezidence!

— Nič! Vse je popil Janko!

— Znabiti literate, umetnike, filozofe?

— Jih ni doma, še hodijo zmirom drugam v šolo . . .

— Kaj pa v delavskih predmestjih, v gorskih samotnih vaseh?

— Tam se nekaj sveti, ali nejasno in nerazločno; misel to ni!

— Torej nikjer nič?

— Nikjer nič. —

Bistrooki Ivan je žalostno zlezel z mojih ramen. Janko je izpustil neumnost nazaj v slovenski svet in njegov obraz je bil zopet vsakdanji, le nekoliko žalosten in otožen. Vsi trije smo bili zopet navadni ljudje, tihi in drobni nezadovoljneži pri čaši rujnega vina . . .

— Torej je bila moja trditev vendar opravičena, se je pikro nasmehnil Janko.

— Žalibog, je kimnil Ivan in povesil glavo.

Mimika se je prebudila in nas je pognala domu. Zunaj je bila krasna noč. — Mesec je bil okrogel in vesel, kakor da bi mu zvezde pripovedovale mičen dogodek izpred nebeških vrat, kamor da je prišla lepa grešnica in pokazala dobrotljivemu vratarju dražestno, drobno nožico . . . . Da je sivi vratar zarudel in potem povzdignil v sveti jezi svojo roko . . . Tako se je smejal mesec, a zvezde so se razposajeno hihitale . . . Lepa je bila tista noč in bela je bila cesta pred nami. Obakraj nje so spale spokojene hiše, za njimi rosne livade, za livadami prostrana polja in na poljih nešteti kupi v stoge zloženih hmeljskih prekelj, podobni turškim šotorom . . .

Tajintsvene smrtne obsodbe.

—o—

Večkrat so se že izvršile smrtne obsodbe pod jako tajinstvenimi okolnostimi, popolnoma dokazana sta pa sledeča dva slučaja.

Neko noč leta 1743 je bil poklican iz postelje v Rimu bivajoči zdravnik Ogilvie, ki je stanoval na Piazza di Spagna. Pred njegovo hišo je stal zaprt voz, in ko je šel Ogilvie proti vratom, sta tam čakala na njega dva zakrinkana moža, ki sta ga prosila, naj jima takoj sledi in naj ne pozabi vzeti seboj svojega zdravniškega orodja. Privolil je, nič hudega sluteč, in stopil je v voz. Komaj se je pa to zgodilo, sta mu zakrinkanca izjavila, da si mora pustiti zavezati oči. Bolnik, h kateremu ga morata privesti, je visokega stanu, in njegovo ime mora ostati tajno. Zdravnik tudi proti temu ni imel nič, ker je mislil, da se gre za kak skriven dvoboj. Ko so se nekaj časa peljali križem po raznih ulicah, da bi zdravnika premotili v smeri in legi hiše, je voz končno postal. Njegova spremljevalca sta izstopila, ga prijela za roko in ga peljala po ozkih stopnicah v neko sobo. Šele tu sta mu razkrila oči, in mu naznanila, zakaj sta ga prišla iskat. Izvršiti bi moral nad neko deklico, ki je onečastila rodbino, smrtno obsodbo s tem, da bi ji odprl žile. Zato bi bil bogato plačan.

Ogilvie se je umevno branil. Ker so mu pa s smrtjo grozili, če ne izvrši maščevalnega dela, je končno privolil, ko je videl da vse nič ne pomaga. Prosil ju je in rotil, a onadva sta ga zavračala deloma jezno, deloma zasmehljivo. Na zapoved svojih odvediteljev se je podal z njima v stransko sobo, kjer jih je čakala na stol privezana deklica, jako lepe postave. V obraz ji ni mogel pogledati, ker je imela na njem krinko. Prišla je služkinja in prinesla v posodi gorko vodo, katero je postavila pred deklico, ki jih je dala v njo.

Pri tem je zagotavljala z mehkim, mladinskim glasom Ogilvieju, da se je sprijaznila s svojo usodo. Zaslužila ni boljega, in radi tega hoče voljno prenesti zasluženo kazen. Odpuščanja od onih, ki so jo obsodili, tako ne bi zadobila. Naj kolikor mogoče hitro opravi.

Po hudem notranjem boju, in ko je uvidel, da deklice ne more na nikak način rešiti, je prijel Ogilvie za zdravniški nož in odprl je deklici kolikor hitro mogoče vse glavne žile. Končala je hitro in brez bolečin. Ko sta se zakrinkanca prepričala, da je mrtva, sta ponudila Ogilvieju mošnjo s zlatniki. Ogilvie pa ni hotel ničesar sprejeti in je prosil, naj ga hitro spravijo iz tega strašnega kraja. Zopet sta mu zakrinkana moža zavezala oči, ter ga peljala po stopnicah k vozu. Ker so pa bile stopnice ozke in temne, se je Ogilvieju posrečilo, da je pritisnil svoje okrvavljene prste na zid.

Ko so prišli do njegovega stanovanja, sta šla moža z njim v sobo in mu še enkrat zagrozila s smrtjo, če bo komu kaj naznanil, kaj se je v tej noči zgodilo. Nato sta se odpeljala. Ogilvie je sklenil, da kljub grožnji poizveduje po zakrinkancih, da ne bi postal sokrivec takega zločina. Zločina pa vendar ni mogel kar tako naznaniti, ker ni vedel za kraj, kamor sta ga zakrinkanca pripeljala, kakor tudi ne za ime ali stan umorjenega dekleta. A to ga ni prestrašilo. Šel je k tajniku apostolske kamore in naznanil je vse okolnosti zločina s pripombo, da si upa najti hišo in izročiti zločinca pravici, če ga vlada ščiti.

Komaj je izvedel takratni papež Benedikt XIV. zločin, je takoj poslal Ogilvieju večje število stražnikov, da bi z njimi iskal hišo. Ogilvie je sklepal iz raznih okolnosti, da se je moral zvršiti umor v kakem letovišču v bližini Rima.

Končno je imelo njegovo naporno iskanje uspeh. V letovišču Giulio je našel sledove svojih krvavih prstov, in tudi sobo, v kateri je deklico usmrtil, je spoznal. Palača je bila last vojvode Bracciano, in on ter njegov brat sta usmrtitev zapovedala. Umorjena je bila njuna sestra.

Kakor hitro sta videla, da sta spoznana, sta brata zbežala v Neapolj, kjer sta se lahko odtegnila roki pravice. Nad kaminom v sobi, kjer se je izvršil umor, so pozneje udelali bakreno ploščo, na kateri je bil čin vrezan. To ploščo so kazali tujcem še koncem prejšnjega stoletja.

Enak slučaj se je prigodil leta 1726. Strasburški krvnik je izvrševal svoj žalostni poklic še dolgo časa po zavzetju mesta po Ludoviku XIV. tudi na drugi strani Rene, toraj na Badenskem, Švabskem in Breisgau. Tako je bilo do sredi osemnajstega stoletja. V letu 1726 je prišlo ponoči k njemu več oseb, najbrže hlapcev, ki so zahtevali od krvnika, naj jih takoj spremi v Kehl, kjer mora obglaviti nekega zločinca. Zato bi dobil bogato nagrado. Posebno so mu zabičevali, naj vzame seboj velik dvorezni meč, katerega je navadno rabil pri usmrtitvah. Peljali so se čez renski most v Kehl. Tukaj so mu naznanili, da se mora pripraviti na dolgo potovanje, ne pa cilj potovanja, ker je oseba, katero mora usmrtiti, visokega stanu. Zavezali so mu, kakor v slučaju Ogilvie, oči, in ga odpeljali z vozom. Končno so prišli do velikega, z vodo obdanega gradu. Ko so spustili most, so se odpeljali na dvorišče. Krvnik je moral nekaj časa čakati pri vratarju, nato so ga peljali v veliko dvorano, v kateri je bil postavljen krvniški oder in na njem stol. Kmalu sta pripeljali dve osebi v dvorano neko gospo, popolnma črno oblečeno in zastrto. Ko se je vsedla, so ji povezali roke in noge. Ni se oglasila, ni tožila in se tudi ni branila ljudij, ki so jo povezovali. Ko je bilo vse gotovo, je prijel strasburški krvnik gospo za lase ter ji odsekal glavo. Le nekaj minut so ga še pustili v gradu, nato so ga odpeljali in ga izpustili na kehlškem mostu. Svoj dogodek je naznanil mestnemu svetu, in je tudi zapisan v mestni zgodovini. Kde je bila umorjena gospa, se ni nikdar izvedelo.

KRETANJE PARNIKOV.

KAISER WILHELM DER GROSSE
odpluje 19. aprila v Bremen.
ROTTERDAM
odpluje 19. aprila v Rotterdam.
ALICE
odpluje 20. aprila v Trst.
OCEANIC
odpluje 20. aprila v Southampton.
LA TOURAINE
odpluje 21. aprila v Havre.
PRINZ FRIEDRICH WILHELM
odpluje 21. aprila v Bremen.
CELTIC
odpluje dne 23. aprila v Liverpool.
NEW YORK
odpluje 23. aprila v Southampton.
LAPLAND
odpluje 23. aprila v Antwerpen.
PRESIDENT LINCOLN
odpluje 23. aprila v Hamburg.
KRONPRINZESSIN CECILIE
odpluje 26. aprila v Bremen.
RYNDAM
odpluje 26. aprila v Rotterdam.
LAURA
odpluje 27. aprila v Trst.
MAJESTIC
odpluje 27. aprila v Southampton.
LA BRETAGNE
odpluje 28. aprila v Havre.
CINCINNATI
odpluje 28. aprila v Hamburg.
ZIETEN
odpluje 28. aprila v Bremen.
COLUMBIA
odpluje 30. aprila v Glasgow.
ST. PAUL
odpluje 30. aprila v Southampton.
KROONLAND
odpluje 30. aprila v Antwerpen.
CEDRIC
odpluje 30. aprila v Liverpool.
AMERIKA
odpluje 30. aprila v Hamburg.
POTSDAM
odpluje 3. maja v Rotterdam.
KRONPRINZ WILHELM
odpluje 3. maja v Bremen.
PRESIDENT GRANT
odpluje 4. maja v Hamburg.
OCEANIA
odpluje 4. maja v Trst.
ADRIATIC
odpluje 4. aja v Southampton.
LA LORRAINE
odpluje 5. maja v Havre.
GEORGE WASHINGTON
odpluje 5. maja v Hamburg.
PHILADELPHIA
odpluje 7. maja v Southampton.
FINLAND
odpluje 7. maja v Antwerpen.
KAISER WILHELM II.
odpluje 10. maja v Bremen.
NIEUW AMSTERDAM
odpluje 10. maja v Rotterdam.
TEUTONIC
odpluje 11. maja v Southampton.

NAŠI ZASTOPNIKI

kteri so pooblaščeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

San Francisco, Cal.: Ivan Starika.
Za Denver, Colo. in okolico: John Debeve, 4723 Vine St.
Pueblo, Colo.: Petar Čulig.
Indianapolis, Ind.: Alojzij Rudman.
Depue, Ill.: Dan. Badovinac.
La Salle, Ill: Mat. Komp, Frank Cherne, 924—1st St. La Salle, Ill.
Za Chicago, Ill. Frank Jurjovec, 181 - 202nd. St.
Za Chicago, Ill. Alois Leskovar.
South Chicago, Ill.: Josip Kompare.
Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek.
Gary, Ind.: Jovan Milič.
Calumet, Mich. in okolica: Ivan Šutej.
Iron Mountain, Mich. in okolica: Marko Badovinac.
South Range, Mich.: John Bakoriš.
Chisholm, Minn.: K. Zgonc.
Ely, Minn.: Ivan Gonže.
Manistique, Mich. in okolica: John B. Kotzian.
Ely, Minn. in okolica: J. Škerjanc.
Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.
Eveleth, Minn. in okolica: Nick Miletić.
Hibbing, Minn.: Ivan Povše.
Nashwauk, Minn: Geo Maurin.
Tower, Minn.: John Majerle.
Kansas City, Mo.: Ivan Kovačič in Ivan Rahija.
St. Louis, Mo. in okolico: Frank Skok.
Aldridge, Mont.: Gregor Zobec.
Za Butte, Mont. I. Knezevich.
Brooklyn, N. Y.: Alojzij Češarek.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.
Bridgeport, O., in okolica: Andrej Hočevar.
Cleveland O.: Frank Sakser Co., William Sitar in Josip Kozen.
C. E. Proskowetz, Mingo Junction, Ohio, in osrednji Coke Region.
Oregon City, Ore.: M. Justin.
Braddock, Pa.: Ivan Germ.
Bulger, Pa.: Geo. M. Schultz.
Za Burdine, Pa. in okolico: Frank Petrovič.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk.
Claridge, Pa.: Anton Jerina.
Forest City, Pa.: Karl Zalar.
Heilwood, Pa. in okolico: Alojzij Jakoš.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja.
Pittsburg, Pa.: Ignac Podvasnik in Jakob Zabukovec.
Za Pittsburg, Pa. in okolico: Matija Skender.
Steelton, Pa.: Marko Kofalt in Josip A. Pibernik.
Sutersville, Pa.: Louis Mrkar.
Willock, Pa.: Fran Šeme.
Za Bingham Canyon, Utah. Milan Pavkovich.
West Jordan, Utah: Anton Palčič.
Black Diamond, Wash.: Gr. Porenta.
Benwood, W. Va.: R. Hoffman.
Thomas, W. Va.: Josip Rus.
Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik.
Rock Springs, Wy.: A. Justin.
Rock Spring, Wyo.: Wal. Stalich.

* * *

Vsi naši zastopniki so z nami že dalje časa v poslovni zvezi, vsled česar jih rojakom najtopleje priporočamo.

THE LACKAWANNA.
Najpripravnejša železnica za potnike namenjene v Evropo.
V neposrednej bližini transatlantskih parnikov.
Prevoz potnikov in prtljage zelo po ceni.
THE ROAD OF ANTHRACITE
Najkrajša pot v Buffalo.
Direktna pot v Scranton in premogove okraje.
Med New Yorkom in Buffalo vozi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov;
Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štirje vlaki;
Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet;
Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.
Nadaljne informacije glede vožnjih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri
George A. Cullen,
glavni potniški agent
90 West Street,
New York.

Slovenska prodajalnica
5312 BUTLER ST., PITTSBURG, PA.
Priporočava cenjenim rojakom najtopleje našo zalogo razne pisalne potrebščine, molitvenike in druge slovenske knjige, razglednice, podobe in akvirje.
Pooblaščeno zastopništvo
FRANK SAKSER CO. v New Yorku.
Sprejemava naročnino za "Glas Naroda", Koledar in vse v to stroko spadajoče tiskovine.
Posredujeva za pošiljanje
denarjev v staro domovino.
Za obilna naročila in poset se priporočata
JAKOB ZABUKOVEC in IGNAC PODVASNIK,
5312 BUTLER ST., PITTSBURG, PA

Veletrgovina z vinom in žganjem na drobno in debelo.
GEO. TRAVNIKAR
6102 N. E. St. Clair Ave., Cleveland, O., U. S. A.
Kdor rojakov po širni Ameriki želi dobro vino in žganje, naj se obrne na gori imenovanega rojaka in vsakdo bode zadovoljen z naročenim blagom. Vino in žganje se pošilja v vsaki množini in v vsaki kraj.
Velika zaloga pristnih vin in najboljšega žganja.
Priporoča se rojakom tudi v obilen poset svoje dobro urejene gostilne, kjer se toči vedno sveže in priznano dobro Leisy-evo pivo, izvrstno domače vino in prodajajo tudi CIRIL-METODOVE smodke.
GEO. TRAVNIKAR.

Velika zaloga vina in žganja.
Marija Grill
Prodaja belo vino po .....70c. gallon
črno vino po .....50c. "
Dreštnik 4 galone za.....$11.00
Brinjevec 12 steklenic za.....$12.00
ali 4 gal. (sodček) za $16.00
Za obilno naročbo se priporoča
MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

Za kratek čas.

Pri ženitvovanjskem pirovanju

Ženin: "No, dosedaj se mi zakon še jako dopade . . . . "

Hladnokrvnost.

Gostilničar (ko izbruhne požar): "Gospoda, le ne prenaglite se. Vsak ima še toliko časa, da poravna svoj račun!"

Smola.

Mladenič: "Taka smola! Pisal sem svoji ljubici, da pridem ob sedmih na sestanek, in če bi me zadrževalo deset tisoč hudičev; sekaj bode pa takoj sedem, in moj krojač, kateremu sem dolžan obleko, stoji pred vratmi."

Na mali železnici.

Potnik: "Ali so na vaši železnici že katerikrat vlaki kolidirali?"

Sprevodnik: "Pri nas je to popolnoma izključeno!"

Potnik: "No, no!"

Sprevodnik: "Gotovo! — Ker imamo samo eden stroj!"

Vendar nekaj.

— "Zdi se mi, da pijete v gostilni brez prenehanja."

— "O ne, zraven tudi njuham."

Mala opomba.

Žena: "Šest ducatov sraje imaš sedaj, ko sva se poročila, si imel samo eno!"

Mož: "A ta je bila cela!"

Izvajanje.

Postopač: "Kakor sem bral v časopisih, je sedaj policija jako uposlena vsled dveh umorov, ki so se pripetili zadnji teden . . . potemtakem je sedaj najugodnejši čas za kak majhen ulom!"

Navada.

Nekdo je dokazoval znanca vse ugodnosti zažiganja mrličev. Končno je odgovoril nagovorjeni: "Mogoče imate prav, a jaz se vendar ne bodem pustil sežgati; sem preveč na to navajen, se dati pokopati."

Lepo povedano.

— "Trgovca z vinom, X., so kaznovali na tri mesece ječe, ker je vino ponarejal?"

— "Da, in vedno se je delal, kakor bi ne mogel skaliti vode!"

Izgovor.

Sodnik: "Toraj res niste vedeli, da so bila jajca ukradena. Kaj ste si pa vendar mislili, ko ste jih dobili tako po ceni?"

Obtoženec: "Mislil sem si, da so bila gnila."

Glavna stvar.

— "Milostiva gospa si hočete kupiti avtomobil? Ali ga že imate?"

— "Še ne; a prav zastavnega šoferja imam že."

Tožba.

Skopuh (pri štetju denarja, katerega je imel v raztrgani nogavici): "Če bi imel saj denar, da bi si nove nogavice kupil!"

Tudi vspeh.

Tovarnar: "Zastopnika mojih izdelkov v Ameriki še nimam, a trije blagajničarji so mi že tja pobrisali!"

Premišljevanje.

Lahkoživec: "Vilo, konje, avtomobil, vse mogoče sem imel, a od vsega sem samo jaz ostal!"

Revež.

— "Tukaj mi manjka gumb, tam zopet eden, svežega ovratnika nimam, telovnik je poln madežev, kaj naj vendar začnem?"

— "Oženite se!"

— "Ah kaj, saj sem oženjen."

Naši mladi.

— "Zakaj pa plakaš, mali?"

— "Cigareto sem — — — "

— "Aha kadil, in sedaj ti je slabo?"

— "Ne, ampak užigalic nimam."

Praktično.

Gost: "Ali bode pa pijani gozdar tudi našel sedaj v temi pot domov?"

Gostilničar: "Mislim da; privezal sem njegovemu psu gorečo svetilko na rep!"

Res je.

Odvetnik: "Vaši vzroki ne zadostujejo za ločitev zakona."

— "Tako! Ko sem se pa poročil, me ni nikdo za vzroke vprašal."

Zanesljivi vslužbenci.

Nek pariški bankar je dal drugemu v pričujočnosti dveh vslužbencev petdesettisoč frankov hranit. "Shrani mi denar, dokler se ne vrnem, toraj za dva meseca."

"Bodi brez skrbi!"

Čez dva meseca je bankar prišel po svojih petdesettisoč frankov.

"Kakšnih petdesettisoč frankov?" je vprašal drugi.

"No, one, katere sem ti dal hranit pred odpotovanjem."

"Motiš se. Jaz ne vem o tem ničesar."

"Kaj pa vendar misliš. Tvoja vslužbenca sta priči."

"Dobro, pokličem jih, če zahtevaš."

Bankar je res poklical svoja vslužbenca in ju vprašal: "Ali je vama kaj znanega o tem, da bi mi dal ta gospod v shrambo petdesettisoč frankov?"

Drug za drugim sta zanikala.

Bankar ju je zopet odslovil, na to

Moderni mučenik.

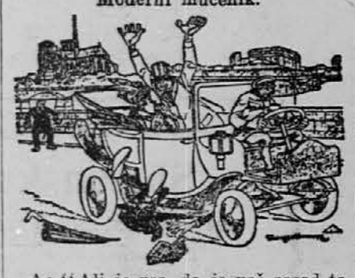

A: "Ali je res, da je vaš sosed tako pobožen?"

B: "Da, pa še kako! Zadnji ga je povozil nek avtomobil, in denar, katerega je dobil kot odškodnino za bolečine, je daroval cerkvi!"

On se veseli.

Soproga: "Zdravnik mi je zapovedal, da smem samo skozi nos dihati!"

Soprog: "Jako pametno! To se zamore pa samo zgoditi, če imaš zaprta usta!"

Ob slovesu.

On: "Z Bogom, ljubica! Upam, da mi ostaneš zvesta!"

Ona: (plakaje) "Upam . . . . da!"

To in ono.

Slovenci in Italijani.

V francoskem listu "La Revue" objavlja italijanski pisatelj Tullio Giusti članek o avstrijskih Italijanih ter o razmerju med Italijani in Slovani. V omenjenem članku pravi g. Tullio Giusti, da vlada protežira Slovence v Trstu. Nas Slovence opisuje kot nekako poldivje ljudstvo, ki je brez vsake kulture, govori surov jezik, pomešan s hrvaščino, italijanščino in nemščino. Treba bi bilo vsekako, da se oglasi kak naš ugledni človek in odgovori na gori omenjeno nesramnost Giustija, ker nam pač ne sme biti vseeno, kako sodi svet o nas.

Madjarski hoteli v Bosni.

Te dni je došlo v Sarajevo mnogo agentov nekega madjarskega društva, ki hoče po Bosni in Hercegovini ustanavljati moderno urejene hotele. — Najbolj karakteristična za kurs v Bosni je pri tem okolnost, da so se ti agentje, kterih društvo razpolaga z 20milijonskim kapitalom, vozili brezplačno — v prvem razredu.

Bogastvo Francije.

Nacijonalni ekonom Edmond Théry poroča, kako je Francija leta 1909 izredno gospodarski napredovala. Vrednost imetja Francozov je poskočila leta 1909 za 1 in pol milijardo, ker so poskočile francoske vrednosti. Razun tega je v Franciji za 38 milijard inozemskih vrednosti, ki so se istotako okoristile vsled povišanja; tako lahko smatramo, da so te vrednosti poskočile za približno 4 po sto. To daja novo večjo vrednost za 1 in pol milijarde, ki jo je prejšnji svoti prišteti. Znano je, da od 4294 milijonov novih vrednostnih papirjev, ki so prišli leta 1909 na francoske denarne trge, se nahaja približno 3200 milijonov v rokah Francozov. V listnici Francije nahaja se toraj okoli 6 milijard poviška. Po odbitku izvršenih amortizacij ostaja še vedno 5 milijard prirastka. Théry opaža, da bogastvo Francije ni še v nobenem razdobju njene zgodovine doseglo tolikega poviška, kolikor v minolem letu 1909.

Kako je hraniti vino v steklenicah?

"Blamaža" se imenuje, če postaviš svojemu gostu, kterega bi rad postregel s čim izvanrednim mesto steklenico žlahtne kapljice, steklenico vinske kislice. Da se ne bodeš blamiral, ne hrani v svoji kleti steklenice, ki so napolnjene z vinom, pokonečno, ampak položi jih na hrbet. Če steklenice ležijo, ne more zrak nikdar do vina, pač pa prihaja prav lahko k vinu v stoječih steklenicah. Posebno, če rabiš navadne zamaške, ne bode dolgo trajalo in v stekleniei najdeš ocet mesto vina. Zapomni si: V ležeči in dobro začepljeni steklenici se vino skoraj nikdar ne pokvari!

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojakom v Braddocku, Pa., in okolici naznanjamo, da je naš rojak

JOHN A. GERM,
544 Braddock, Avenue,

kupil prodajalno, kjer prodaja tudi razne slovenske knjige in objednem je pooblaščen pobirati tudi naročnino za list "Glas Naroda". Rojakom ga toplo priporočamo.

Upravništvo "Glasa Naroda".

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojakom v St. Louis, Mo., in okolici priporočamo našega zastopnika

Mr. FRANK SKOK-A,
2838 Lyon St., St. Louis, Mo.,

kteri je pooblaščen pobirati naročnino za Glas Naroda, knjige in oglase.

Upravništvo "Glasa Naroda".

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ne upravništvo ne uredništvo

Cenik knjig,

katere se dobe v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N.Y

MOLITVENIKI.

DUŠNA PAŠA v platno vezano 75¢. broširana 60¢.
JEZUS IN MARIJA, vezano v slonokost $1.50, fino vezano v usnje $1.20, vezano v platno 50¢.
KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano v slonokost $1.50.
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90¢.
NEBEŠKE ISKRICE, vezano v platno 50¢.
OTROŠKA POBOŽNOST 40¢
POBOŽNI KRISTJAN 60¢
RAJSKI GLASOVI, 40¢.
SRCE JEZUSOVO, vez. 60¢.
SKRBI ZA DUŠO v usnje vez.$1.20.
SV. ROŽNI VENEC, vez. $1.00.
SVETA MAŠA, v usnje vezano, 75c.
Sv. URA v usnje vezano $1.20.
VRTEC NEBEŠKI, platno 70¢, slonokost imit. $1.50.

UČNE KNJIGE.

AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
EVANGELIJI, 50c.
ČETRTO BERILO, 40¢.
GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan $1.25.
HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZGOVORI, veliki 50¢.
KATEKIZEM, mali 15c, veliki 40c.
HITRI RAČUNAR, 40c.
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV, 5¢.
NAVODILO ZA SPISOVANJE RAZNIH PISEM, 75c.
PODUK SLOVENCEM ki se hočejo naseliti v Ameriki, 30¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢.
ROČNI ANGLEŠKO - SLOVENSKI SLOVAR, 30¢.
SLOVAR SLOVENSKO — NEMŠKI Janežič-Bartel, fino vezan $3.00.
SLOVAR NEMŠKO — SLOVENSKI Janežič-Bartel nova izdaja, fino vezan $3.00.
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
VOŠČILNI LISTI, 20¢.
ZGODBE SV. PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.
ZBIRKA LJUBAVNIH PISEM, 30c.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

ANDREJ HOFER, 20¢.
AVSTRIJSKI JUNAKI, vez. 90¢, nevez. 70¢.
AVSTRIJSKA EKSPEDICIJA, 20¢.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BENEŠKA VEDEŽEVALKA, 20c.
BUCEK V STRAHU, 25¢.
BURSKA VOJSKA, 30¢.
BOJTEK V DREVO VPREŽEN VITEZ, 10¢.
CAR IN TESAR, 20¢.
ČRNI JURIJ, 82 zvezkov $5.50.
CERKVICA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CESARICA ELIZABETA, 15¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CVETINA BOROGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
DEVICA ORLEANSKA, 30c.
ČAS JE ZLATO, 20¢.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DVE ČUDAPOLNI PRAVLJICI, 20c
DETELLICA ŽIVLJENJA TREH KRANJSKIH BRATOV, 20c.
DOMAČI ZDRAVNIK PO KNEIPU, 50¢.
DAMA S KAMELIJAMI, fino vezana, $1.20.
DVE POVESTI 20¢
ELIZABETA, 30¢.
ENO LETO MED INDIJANCI, 20c.
ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20¢.
ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
EVSTAHIJA, 15¢
FABIOLA, 60¢.
GENERAL LAUDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON, oč. železnic, 40¢.
GOZDOVNIK, 2 zvezka skupaj 70¢.
GOČEVSKI KATEHIZEM, 20¢.
GRIZELDA, 10¢
GROFICA BERAČICA 100 zv. $6.50.
GROF RADECKI, 20¢
GROF MONTE CHRISTO, 2 knjige fino vezane $4.50.
GUY DE MAUPASSANT, Novele, $1.20.
HILDEGARDA, 20c.
HIRLANDA, 20¢
HUBALD PRIPOVEDKE 20¢
IVAN RESNICOLJUB, 20¢
IZANAMI, mala Japonka, 20¢
IZDAJALCA DOMOVINE, 20¢
IZGUBLJENA SREČA, 20¢
IZIDOR, pobožni kmet, 20¢
ILET V CARIGRAD, 40¢
JAMA NAD DOBRUŠO, 20¢
JAROMIL, 20¢
JURČIČEVI SPISI, 11 zvezkov, umetno vezano, vsak zvezek $1.00.
KAKO POSTANEMO STARI, 40¢
KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15¢
KNEZ ČRNI JURIJ, 20¢
KRVAVA NOČ V LJUBLJANI 40c.
KRVNA OSVETA, 15¢
KRALJICA DRAGA 20¢
LAŽNIVI KLUKEC, 20¢
LEBAN, 100 beril, 20c.
MAKSIMILJAN I., cesar mehikanski. 20¢
MARRYAT, morski razbojnik, $1.00.
MALA PESMARICA, 30¢
MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj $2.25.
MALI VSEZNALEC, 20¢.
MARIJA, HČI POLKOVA, 20¢
MARJETICA, 50¢
MATERINA ŽRTEV, 50¢
MATI BOŽJA Z BLEDA, 10¢
MIR BOŽJI, $1.00.
MIRKO POŠTENJAKOVIČ, 20¢
MLADI SAMOTAR, 15¢
MLINARJEV JANEZ,40¢
MRTVI GOSTAČ, 20¢
MUČENIKI, A. Aškerc, elegantno vez. $2.00.
NA INDIJSKIH OTOCIH, 25¢
NAJDENČEK, 20¢
NA PRERIJI, 20¢
NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 zvezki, vez. vsak po 60¢
NARODNE PRIPOVEDKE, 3 zvezki, vsak po 20¢
NASELJENCI, 20¢
NASELNIKOVA HČI, 20¢
NAŠ DOM 3 zveski vsaki 20¢
NA VALOVIH JUŽNEGA MORJA, 15¢
NEDOLŽNOST PREGANJANA IN POVELIČANA, 20¢
NEZGODA NA PALAVANU, 20¢
NIKOLAJ ZRINJSKI, 20¢
OB TIHIH VEČERIH, $1.50.
OB ZORI, 70¢
ODKRITJE AMERIKE, vezano $1.00
PAVLIHA, 20c.
PESMARICA "Glasbene Matice", $1.50.
POEZIJE FRANCETA PREŠIRNA, $1.00
POTOVANJE V LILIPUT, 20¢
POSLEDNJI MOHIKANEC, 20¢
PRAVLJICE (Majar,) 20¢
PRED NEVIHTO, 20¢
PREGOVORI, PRILIKE, REKI, 30¢
PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30¢
PRI VRBOVČEVEM GROGI, 20¢
PRINC EVGEN, 20¢
PRST BOŽJI, 15¢
POD TURŠKIM JARMOM, 20¢
REPOŠTEV, 20¢
REVČEK ANDREJČEK, narodna igra, 50c.
RIBIČEV SIN 15¢
RINALDO RINALDINI, 30¢
ROBINSON, broširan, 60¢.
RODBINSKA SREČA, 40¢
RODBINA POLANEŠKIH, 3 zvezki $2.50.
ROKOVNAČI, narodna igra 40¢
SANJSKA KNJIGA, velika 30¢.
SENILIA, 15¢
SIMON GREGORIČ, življenjepis 50¢
SITA, mala Hindostanka, 20¢
SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30¢
SLOVENSKI ŠALJIVEC, 3 zvezki po 20¢
SPILLMANNOVE POVESTI 18 zv.
1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15¢
2. „ Maron - krščanski deček 15¢
3. „ Marijina otroka 15¢
4. „ Praški judek 15¢
5. „ Ujetnik morskega roparja 15¢
6. „ Arumugan sin indijanskega kneza 15¢
7. „ Sultanovi sužnji 25¢
8. „ Tri indijanske povesti 25¢
9 „ Kraljičin nečak 25¢
10. „ Zvesti sin 15¢
11. „ Rdeča in bela vrtnica 15¢
12. „ Korejska brata 25¢
13. „ Bog in zmaga 25¢
14. „ Prisega huronskega glavarja 25¢
15. „ Angelj sužnjev 15¢
16. „ Zlatokopi 25¢
17. „ Prvič med Indijanci 20¢
18. „ Preganjanje indijanskih misijonarjev 15¢
SPISJE, 15¢
S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20¢.
STANLEY V AFRIKI, 20¢
STEZOSLEDEC, 20¢
STRELEC 20¢
STRIC TOMOVA KOČA, 60¢
SV. NOTBURGA, 20¢.
SREČOLOVEC, 20¢
ŠALJIVI JAKA, 2 zv., vsak po 20¢
Šaljivi SLOVENEC, 75¢
STOLETNA PRATIKA, 70¢.
TEGETHOF, slavni admiral, 20¢
TIMOTEJ IN FILEMON, 20¢
TIUNG LING, 20¢
TISOČ IN ENA NOČ, 51 zvezkov $6.50.
TRIJE MUŠKETIRJI, svetovna knjižica broširana $2.30, fino vezana $3.00.
V DELU JE REŠITEV, 20¢
V GORSKEM ZAKOTJU, 20¢
VOHUN, 80¢
V ZARJI MLADOSTI, 20¢
WINNETOU, rdeči gentleman, tri zvezki, $1.00.
ZLATA VAS, 25¢
ZLATOROG, $1.25.
ZMAJ IZ BOSNE, 60¢
Z OGNJEM IN MEČEM, $2.50.
ŽENINOVA SKRIVNOST, 20¢
ŽIVLJENJE sv. ELIZABETE 50¢

ZEMLJEVIDI:

ZEMLJEVID AVSTRO - OGRSKE, veliki 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID KRANJSKE DEŽELE, mali 10¢
ZEMLJEVID EVROPE, 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID ŽJEDINJENIH DRŽAV. 25¢

RAZGLEDNICE.

Kranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, newyorške in raznih mest Amerike, s cvetlicami, in humoristične kakor tudi velikonočne po 3¢, ducat 30 ct.
Razne svete podobe, komad 5¢, ducat 33¢.
Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35¢.

OPOMBA. Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh teh cenah že vštetа.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton
FINLAND 12,185 ton

KROONLAND 12,185 ton
VADERLAND 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovja. Trejti razred obstoji iz malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway, NEW YORK
84 State Street, BOSTON, MASS.
709 2nd Ave., SEATTLE, WASH.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA PA.
1306 "F" Street, N. W., WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.
90-96 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.
900 Locust Street, ST. LOUIS, MO.
205 McDermot Ave., WINNIPEG, MAN.
319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN.
31 Hospital Street, MONTREAL, QUE.

Compagnie Generale Transatlantique.

[Francoska parobrodna družba.]

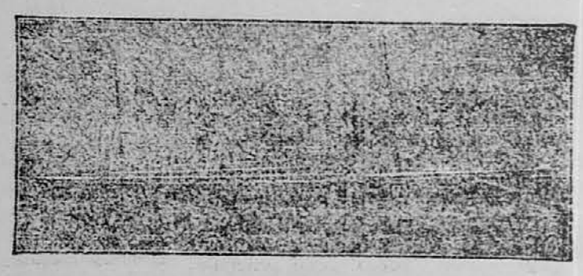

Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Poštni parniki so:

"La Provence"	na dva vijaka	14,200 ton,	30,000 konjskih moči.	
"La Savoie"	" " "	12,000 "	25 000	" "
"La Lorraine"	" " "	12,000 "	25 000	" "
"La Touraine"	" " "	10,000 "	12 000	" "
"La Bretagne"		8,000 "	9 000	" "
"La Gascogne"		8,000 "	9,000	" "

Glavna agencija: 19 STATE ST., NEW YORK
corner Pearl Street, Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej redno ob četrtkih ob 10. uri dopoludne iz pristanišča štev. 42 North River, ob Morton St., N. Y.:

*LA TOURAINE	21. aprila, 1910.	*LA PROVENCE	19. maja 1910.
LA BRETAGNE	28. aprila, 1910.	*LA TOURAINE	26. maja 1910.
*LA LORRAINE	5. maja 1910.	*LA LORRAINE	2. junija 1910.
*LA SAVOIE	12. maja 1910.		

POSEBNA PLOVITBA.

V HAVRE:

LA GOSCOGNE odpluje dne 16. aprila, 1910. ob tretji uri popoludne.
Lepi parnik "CHICAGO" odpluje dne 2. majnika ob 3. uri popoludne.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

AKO pošiljaš

denarje v staro domovino,

obrni se na zanesljivo tvrdko, ktera ti **hitro** in **pošteno** postreže

Frank Sakser Co.
82 Cortlandt St., NEW YORK.

AKO potuješ v staro domovino, kupi

parobrodni listek pri

Frank Sakser Co.
82 Cortlandt St., NEW YORK.

AKO želiš svojega sorodnika, ženo ali kakega drugega iz starega kraja **vzeti** v to deželo, kupi

parobrodni in železniški listek pri

Frank Sakser Co.
82 Cortlandt St., NEW YORK.

AKO želiš svoje trdo prislužene novce **sigurno in obrestonosno naložiti v kako hranilnico z dobrimi obrestmi, od dne vloge do dne dviga, obrni se na**

Frank Sakser Co.
82 Cortlandt St., NEW YORK.

AKO pa poslušaš ljudi, ki drugače svetujejo in naletiš slabo, pa ni krivda

Frank Sakser Co.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyoming.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th Str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bx 95, Ely, Minn.
ŠTEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bx 3 Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago St., Joliet, Ill.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Aretovana je bila 13 letna M. K., iz litijskega okraja. Dekletce je zapuščena sirota. Služila je pri kantinerju v domobranski vojašnici v Ljubljani in mu ukradla zlato žensko uro in pozlačeno jubilejsko krono. Ko je gospodar tatvino opazil in ji odvzel svojo last nazaj, ji je bilo iz usmiljenja odpustil. To pa dekletca ni izpametovalo. Kmalu nato je izmaknila hranilnik, v katerem je bilo 14 K denarja in pobegnila, na kar jo je policija izsledila in aretovala.

V Gruberjevem kanalu ponesrečil. Dne 1. aprila je v Gruberjevem kanalu Frane Sušic pripenjač odpenjal vozove za izvažanje gramoza. Iz nasprotne strani je pripeljal strojevodja Ivan Schwartz, nakar je Sušic 4 odpete vozove porinil proti prihajajočemu stroju. Stroj je zadel v voze s tako silo, da je eden skočil iz tira; Sušic pa je prišel med vozove, ki so ga prijeti za obedve nogi pod kolenom in ga težko telesno poškodovali. Sušica so prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Od nabora v Novem mestu. Nedavno je bil v Novem mestu zaključni nabor. Trajal je tri dni. Izmed 325 fantov je bilo k vojakom potrjenih 99. In sicer iz občin Brusnice in Šmihel-Stopiče 25, iz občin Št. Peter, Prečina, Mirna peč in Orehovica 45, iz občin Novo mesto, Toplice, Črmošnjice in Poljane 29. Izmed 8 dijakov sta potrjena dva. Več kakor polovica fantov se ni udeležila nabora, ker si služijo v tujini borni kruh.

Poskušen vlom v vinsko klet. V noči na 31. sušca so na Stari poti v Ljubljani poskušali neznani tatovi vlomiti v vinsko klet gostilničarke Marije Trilerjeve. Tatovi so prelomili ključavnico, potem pa z delom prenehali.

PRIMORSKE NOVICE.

Nesreča na Istrski železnici. Pišejo iz Trsta o nesreči na železnici, o kteri smo pred 2 tedni objavili v "Gl. N." brzojavno poročilo: Ves Trst in bližnja Istra je pod utisom železniške nesreče pri Miljah. Vsa javnost je mnenja, da je nesreče krivo prometno vodstvo državne železnice, ki je — ako tudi dobro ve, da je ta najnemarnejša zidana železnica le igrača silne burje, ki je že enkrat prevrnila vozove — pri vsem tem vendar le dopustilo, da je vlak odšel iz postaje. Krivda vse te nesreče zadene torej edino le železniško upravo, katero bo po zakonu iz leta 1869 (drž. zak. št. 27) tudi prisiljena plačati odškodnino vsem prizadetim.

Vlak je odšel iz postaje državnega kolodvora v Trstu ob 3. uri 10 minut popoldne, ravno v času, ko je burja dosegla 125 km moči. — K vlaku, v katerem je bilo 180 potnikov, je bil privezan voz, naložen z gramozom in kamenjem, da je ostale vozove s strojem vred bolj tiščal k tiru. Do Kavelj je šlo še gladko, a ko je vlak pasiral most, kakih 100 m pred miljsko postajo, je prišel vrtinec in vzdignil vlak s strojem in gramozom vred in ga prevrnil v jarek. Ako bi se bili vozovi še enkrat prevrnili, bi bil ves vlak padel v morje.

Med potniki je nastala grozna panika, krik prestrašenih in stok ranjenih a na grozo vseh, so ostali trije sopotniki na mestu mrtvi. — Iz Milj je prihitel takoj zdravnik dr. Deluca, ki je dal spraviti ranjence v bližnje hiše, a mrtvece je dala policija odnesti v miljsko mrtvašnico. K ranjencem sta prihitela tudi miljski župnik, kakor tudi oni iz Lazareta ter sta jih tolažila.

Na kraj nesreče je bila iz Kopra in Trsta takoj odposlana prva pomoč, ki se je odpravila tja s posebnim vlakom in z avtomobili. — Ranjenci so bili večinoma odpravljeni v koperško bolnišnico, par njih so pustili v Maljah, a par težko ranjenih so z avtomobilom odpeljali v tržaško bolnico.

Mrtvi so 32letni sodnik v Kopru Jos. dr. Simčič, ki je bil na mradnem opravku v Dolini in je vstopil v vlak še le na postajališču Monte Castiglione. — Vozil se je četrt ure in že je bil — mrtev. — Pokojnik je bil mirna, blaga in nadvse dobrosrčna duša, ljubljenec vseh, ki so ga poznali. — V Trstu je njegova nenadna in tragična smrt vse prijatelje in znance napolnila z žalostjo. — Za velikonočne praznike se je še veselil med svojimi prijatelji, a danes je mrtev — mladi mož! Pokojnik je bil goriški rojak iz Kozane v Brdih, kjer pušča revno vdovo mater, brez vsake podpore. — Pokojnik je bil zelo priden mladenič. Prestradal je vsa študentovska leta in z velikim trudom prispel do stopnje sodnika. Ali sedaj, ko bi imel vsaj deloma uživati sad svojega truda, sedaj ga je zalotila tako tragična smrt.

Mrtvi so dalje: 40letni Ivan Pinka, trgovec iz Buj, katerega soproga se nahaja med ranjenimi, in 31letni Sigfried Psenner, uradnik društva "Ragusea" v Trstu, a stanujoč v Miljah, ki zapušča vdovo z dvema otrokama.

Težko ranjeni so: nadzornik policijskih straž Anton Zomada, ki je ravno hotel na pogreb nekega sorodnika v Koper; gospa Antonija Pinka iz Buj in Antonija Krevatin, 19-letno dekle iz Škofij, kateri trije se nahajajo v bolnišnici v Kopru in je njih stanje nevarno. — Nadalje Ivan Kolenc, ki je bil pripeljan v tržaško bolnišnico, katerega stanje je tudi obupno.

Več ali manj ranjeni so in se večinoma nahajajo v bolnišnici: Iv. Grabar iz Trsta, Terezija Toskan iz Dekan, Kervatni Ana iz Loparja, Vladimir Valentič iz Kopra, Evfemij Grohar iz Reke, Marija vdova Caharija iz Milj, Onorato Gorlatto iz Milj, Ivan Milloch iz Milj, Ivan Burin iz Kopra in Karel Bolaffio iz Gorice, stanujoč v Ljubljani.

Železniški promet je do nadaljne odredbe v Poreč suspendiran. — Grozovita burja je precej ponehala. Na kraju nesreče se nahaja večji oddelek policije.

Zvišana kazen laškega rogovileža. Ker sta ob priliki demonstracij za slov. šole v Trstu dne 5. dec. na Slovence streljala, sta bila obsojena mazinijanca Magrini na 10 in Cosmini na 2 meseca težke ječe. Na pritožbo drž. pravdnika je višje dež. sodišče v Trstu zvišalo Magrinija kazen na 16 mesecev.

Poskus samomora. Nedavno je neka kakih 20 let stara deklica v gostilni "Alla Gloria" v Rocolu pri Trstu naročila četrt vina — Kmalu nato je omahnila na tla in se v groznih bolečinah zvijala. Poleg nje je pa ležala mala steklenica, iz katere je še prihaja duh karbolne kisline. — Ker so navzoči takoj opazili, da se gre tu za samomor, so poklicali zdravnika, ki je izpral mladenki želodec in jo dal prepeljati v bolnišnico. — Ker mladenka ni mogla izgovoriti svojega imena in ni imela pri sebi nobenega dokumenta, se njene indentitete ni moglo konštatirati.

Z možnarji streljajo pri procesijah. Pri takem streljanju se pripete radnesreče. V Dornbergu je zadel strel 18letnega Nikalaja Laha v čelo ter ga nevarno poškodoval. Nahaja se v goriški bolnici.

Streljal je z neko posebno puško, katero je naredil baje neki Josip Bensa, kmetovalec Frane Sušič v Gorici. Poškodoval se je pri tem močno na očeh. — Zdravi se v bolnišnici.

Služkinja Josipina Čargo z Banjšiš je našla denarnico z 8 bankovci po 10 K, katera je poslala drugi dan na nekega Ivana Humarja. Denarnica je bila last nekega H. Rajnana. Ko so iskali denarnico, so našli prazno v kovčegu Jos. Čargo. Kliceana pred sodnijo je bila na mesec dnij težke ječe z jednim postom obsojena.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Radi cigarete — morilec. Blizu Lipnice je v tamošnji predilnici dne 28. marca popoldne neki 19 letni mladenič prerezal svojemu 16 let staremu tovarišu žilo na vratu. Predno je bila mogoča zdravniška pomoč, je ranjenec izkrvavel. Povod prepira je bila — cigareta.

Ustrelil se je pri Laškem znani trgovec z živino Šelter, po domače Govec. Vzrok samoumora ni znan.

Iz ljubosumnosti je ustrelil svojo ženo dne 29. marca branjevec Kunej v Zagrebu. Kunej je bil rodom iz Štajerske.

Ustrelil se je v Rečici, občina Sv. Krištof pri Laškem trgu, znani živinski prekupec in mešetar Žoltar, p. d. Govec. Vzrok je neznan. — V Gradcu se je vstrelil pešec bramb. polka št. 3 Frane Kukovec iz strahu pred kaznijo. V jesen bi bil doslužil vojake.

Nemški sodni cenilci. Sodni cenilec Walland v Celju je pred dvema letoma cenil posestvo Lahnhof v Celju na 250.000 K. Takrat se je šlo za neko posojilo. Letos je prišlo posestvo na dražbo. In isto posestvo z istimi pritiklinami je isti cenilec Walland cenil letos na 56.000 K. In pri tem je treba pomisliti, da so sodni cenilci zapriseženi.

HRVATSKE NOVICE.

Zmaga hrvaško-srbske koalicije v Karlovcih. Nedavno so se vršile v Karlovcih volitve v občinski svet v Karlovcih. Volitve so se končale s porazom srbskih radikalcev, ki med Srbi igrajo isto vlogo kakor frankovci med Hrvati. Radikalci si niti v prvem razredu niso upali postaviti kandidatov. V II. razredu vkljub največjemu naporu niso mogli prodreti s svojimi kandidati, da si so napenjali vse sile. Na vsi črti je zmagala hrvatsko-srbska koalicija. Karlovci so bili preje trdnjava srbskih radikalcev.

BALKANSKE NOVICE.

Iz Srbije. Nekateri listi pišejo, da celotni vtis petrograjskega potovanja kralja Petra ni tako ugoden, kakor bi bilo lahko pričakovati. Glavni vzrok je avstrijsko-rusko zbližanje; pa so tudi drugi momenti zraven. Pravijo, da je bil sprejem kralja Petra hladen in da ni bilo nič slovanskega duha v njem.

Skupni poset kralja Petra in kralja Ferdinanda na Cetinju. Kralj Peter in kralj Ferdinand se tekom tekočega meseca še enkrat sestaneta. Kakor zatrjujejo, se bosta na tem sestanku dogovarjala glede skupnega poseta na Cetinju, da čestitata knezu Nikoli ob 50letnici njegovega vladanja.

Jubilej črnogorskega kneza Nikolaja. Letos slavi knez Nikola črnogorski petdesetletnico svojega vladanja. Za proslavo tega jubileja se je osnoval poseben odbor, na čigar čelu stoji črnogorski metropolit Mitrofan Ban. Slavnosti se prično meseca avgusta in bodo trajale več dni. Vsi črnogorski vojaki dobe tiste dni dvojno plačo. Politični kaznjenci bodo tiste dni puščeni iz ječe, da se bodo lahko svobodno gibali po dvoriščih zaporov, pomiloščeni pa ne bodo.

Iščem prijatelja JOSIPA ZORINC, doma iz fare Sv. Jedert, pošta Laški trg, Štajersko. Pred enim letom je bival nekje v Diamondu, Colo. Imam mu poročati nekaj važnega iz stare domovine. Kdor izmed cenjenih rojakov ve, kje se nahaja, naj mi naznani. Najljubše mi je pa, ako se mi dotični sam javi. — Aloysius Wesowischek. Box 60, R. R. No. 2, Mulberry. Kansas. (16-19—4)

†

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom širom Amerike naznanjam, da je tukaj umrl rojak

ANTON KAMIN

dne 13. aprila ob 8. uri zjutraj. — Ranjki je bil doma iz vasi Glinek, fara Mirna, Dolenjsko. Star je bil 25 let in ni bil pri nobenem društvu.

Prosim pa njegovega brata Franja Kamin, naj se mi javi, da mu podrobnejše poročam.

Frank Jelene,
203 Howland Ave., Racine, Wis.

Kje je FRAN ZAJČNIK? Doma je iz Luč na Štajerskem. Bival je v Clevelandu približno 6 let. Tukaj ima svoje posestvo, ktero bode prodano, če se ne oglasi. Rojaki so naprošeni, da mi naznanijo njegov naslov, za kar jim bodem zelo hvaležen. — Vinko Jezernik, Luče pri Celju, Štajersko, Austria. (16-19—4)

SVARILO.

Iz Clevelanda, O., smo dobili od rojaka naznanilo, da je tam več posredovalnic za službe. Kdor se pa obrne na tako posredovalnico, mora najprej plačati nekaj dolarjev, konečno pa izve, da dela ni mogoče dobiti. Takih goljufivih zavodov naj se rojaki varujejo in nikar se naj ne puste opehariti za težko prislužene novce. "Posredovalnica", ki zahteva, še predno je kaj storila, po več dolarjev, ne more biti pošteno podjetje. Rojaki naj se toraj ravnajo po tem.

V NAJEM

se dá LEP PROSTOR ZA GROCERIJO ali kako drugo trgovino na dobrem prostoru. Prvo leto je jako nizka cena. Za podrobnosti vprašajte pri:

Mrs. P. J. Murphy,
W. German St., Little Falls, N. Y.
(14-20—4)

Ne pozabite, da **edino jaz** žgem BRINJEVEC iz importiranega brinja.

BRINJEVEC zaboj od 12 steklenic (5 steklenic 1 galona) $13.00. Manj kakor en zaboj ne razpošiljam.

DROŽNIK, galona $2.75. Razpošiljam v sodih od 4½ do 10 ali 50 galon.

TROPINJEVEC, galona $2.50. — Razpošiljam v sodih kakor drožnik.

CONCORD DOMAČE VINO, galona 50¢; v sodih od 50 gal.

CATAWBA DOMAČE VINO, galona 75¢; v sodih po 50 gal.

Priložite naročilu tudi denar.

JOHN KRACKER,
EUCLID, OHIO.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti izpadanju in zarastlas, kakršne še dosedaj na svetu ni bilo, od katere moškim in ženskim gosti in dolgi lasje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter ne osiveli. Ravno tako možkim v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Reumatize v rokah nogah in križičah v 8 dneh popolnom ozdranim, kurja očesa bradavice, potne noge in ozebline se popolnoma odstranijo. Da je to resnica jamčim z $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastoj.

JAKOB VAHČIČ,
P. O. Box 769. CLEVELAND, O.

POZOR rojaki!

Kdor kupuje oro ali drugo zlatnino, naj piše po lepo sitkani slovenski cenik. Cene so zelo nizke, ostrige w na blago. Mi pošiljamo bogišna in neveletna darila direktno v stari kraj in jamčimo za sprejem Pišite danes po cenik.

DERGANCE WIDETICH & CO.,
1622 Arapahoe St., Denver, Colorado

50.000 knjižic

ZASTONJ MOŽEM.

Vsaka knjižica je vredna $10.00 bolnemu človeku.

Ako trpite na kterikoli tajni moški bolezni, želimo, da takoj pišete po to čudežno knjižico. V lahko razumljivem jeziku vam ta knjižica pove, kako se na domu temeljito zdravi sifilis ali zastrupljenje krvi, životna slabost, zguba spolne kreposti, revmatizem ali kostobol, organske bolezni, želodec, jetra in bolezni na obistih in v mehurju. Vsem tistim, kteri so se že nasitili in naveličali večnega plačevanja brez vsakega vspeha, je ta **brezplačna knjižica** vredna stotine dolarjev. Ona vam tudi pove, zakaj da trpite in kako lahko pridete do trdnega zdravja. Tisoče mož je zadobilo perfektno zdravje, telesno moč in poživljenje potom te dragocene knjižice, ki je zaloga znanosti in vsebuje stvari, ktere bi moral vsak človek znati. Zapomnite si, ta knjižica se dobi **popolnoma zastonj**. Mi plačamo tudi poštnino. Izpolnite odrezek spodaj in pošlite nam ga še danes, na kar vam mi pošljemo našo knjižico v vašem materinem jeziku popolnoma zastonj.

POŠLJITE NAM TA ODREZEK DANES.

Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 702 Northwestern Bldg. 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje: Zanima me ponudba, s katero nudite Vašo knjižico brezplačno, in prosim, da mi jo pošljete takoj.

Ime.....

Pošta..... Država.....

PRODA SE

160 akrov visoke ravnine; 70 akrov bilo je polje pred 15 leti in sedaj je splošni travnik. 40 akrov finega gozda, debelo, še nesekano drevje, največ hrast in oreh košak. Oddaljeno je to posestvo 2 milji od pošte, kupčije, šole, ter 4 milje od tukaj. Ves svet brez kamena; fin za živinorejo, ovce, sadje, pšenico itd. Cena proti gotovemu plačilu $1320.

40 akrov kmetija, visoka ravnina, hiša, lep svet, deloma 5 akrov pešnato, 3 milje od tukaj, enak zgornjemu. Cena proti gotovemu plačilu $350.

40 akrov gozd, visoka ravnina, mlado drevje, jako lep svet, 3½ milje od tukaj. Cena proti gotovemu plačilu $350.

40 akrov sveta, 20 polja, visoka ravnina, držeč se druzega; proti gotovini $325.

40 akrov najfineje ravnine, gozd plača višje, kakor vse skup velja; proti gotovini $560.

Razun teh posebno nizkih ponudb različne kmetije in 40.000 akrov najfineje ravnine, v kosih od 40 do 5000 akrov skup, pod najlažjimi pogoji.

F. Gram Realty Co.,
(16-19—4) Naylor, Mo.

Kje je? Tukaj nas je pet bratov in iščemo šestega svojega brata JAKOBA NOVAK. Doma je iz Primčevasi štev. 6, občina Ambrus, Dolenjsko. Pred petimi leti je bil v Salida, Colo., in sedaj ne znamo nič, kje se nahaja. Kdor izmed rojakov nam naznani njegov naslov, dobi $10.00 nagrade. Naslov pošljite na: Mike Novak, 512 West Chestnut St., Leadville, Colo.

Išče se IVAN BOŽIČ, kteri biva nad 20 let v Zjedinjenih državah. Zadnjih šest let se pa sploh nič ne zna za njega. Išče ga radi očetove zapuščine njegova mati, ker posestvo sedaj njegovo. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani. — Neža Božič, Mala Bučna vas št. 2, pošta Novo mesto, Kranjsko, Austria. (14-16—4)

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ne upravništvo ne uredništvo.

Zdravju
najprimernejša pijača je
LEISY PIVO
ktero je varjeno iz najboljšega importiranega češkega hmela. Kdo tega naj nikdo ne zamudi poskusiti ga v svojo lastno korist, kakor tudi v korist svoje družine, svojih prijateljev in drugih.
Leisy pivo je najbolj priljubljeno ter se dobi v vseh dobrih gostilnah. Vse podrobnosti zveste pri Geo. Travelbarju 4102 St. Clair Ave., kteri Vam drage volje vse pojasni.
THE ISAAC LEISY BREWING COMPANY
CLEVELAND, O.

DOLGO ŽIVLJENJE.

Naravna želja vsakega človeškega bitja je podaljšati življenje kolikor mogoče. Naravoznanci vseh vekov so na vso moč skušali iznajti krepčilo življenja. Ker ne smemo misliti, da bomo vedno živeli, a življenje pa lahko podaljšamo — je resnica. Vsi zdravniki priznajo, da je temelj življenja v prebavnih organih vsakega živega bitja. To je v onih prostorih telesa v katerih se hrana pretvarja. Kakor hitro je kateri teh prebavnih organov v neredu, trpi celo telo. Ako ta bolni organ hitro ozdravimo ohranimo si zdravje in moč. — Le eno zdravilo je, ki odstrani vse nadloge prebavnih, organov, in to je dobroznano

Trinerjevo zdravilno grenko vino.

To ni tajno zdravilo, ker je narejeno iz finega rudečega vina in importiranih grenkih želišč. Ne vsebuje škodljivih tvarin, za to je absolutno varno za vsak, še tako nežen želodec. Še zdravim ga je priporočati, eno čašico ali dve o priliki, da se prebavni organi ohranijo v dobrem stanju.

To je čudežno zdravilo
ojstri okus, krepča živce,
čisti kri, čedi obraz o barvo,
pomnoži pozum,
odstrani neprebavnost,
donese mirno spanj
daljša življenje.

Ra je lahko cela dru ina, od najstarejega do otroka v zibelki. To se ne more trditi o katerem drugem zdravilu. Čistočo tega zdravila jamči po vladi Združ. držav. — Ser. No. 346. Tisoči zahvalnih pisem od ljudi potrjuje zdravilno vrednost tega leka. Zdravniški nasvet pošljemo brezplačno. Pišite nam v materinem jeziku.

JOS. TRINER

1333-9 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Ne pozabite poskusiti Trinerjeve Hrvaške Importirane Slivovice in Slovenskega Brinjevca, vse domačega izdelka.

- Podružnice -
- Spljet, Celovec, Trst -
- in Sarajevo. -
- Delniška glavnica -
- K 4,000.000, -

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2

sprejema **vloge na knjižice** in na tekoči **račun** ter je **obrestuje po čistih 4½%**

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu.

Naš zastopnik za Zjedinjene države je tvrdka

FRANK SAKSER CO., 82 Cortlandt Street, New York.

- Podružnice -
- Spljet, Celovec, Trst -
- in Sarajevo. -
- Rezervni fond -
- K. 300.000. -

SLOVAN. DELAVSKA PODPORNA ZVEZA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIČAR, nadzornik, Bx 511 Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjklivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

PRIZNANJA TISOĆ IN TISOĆIH

ozdravljenih in hvaležnih bolnikov kateri vam dajejo dokaze zaslug svetovnoznanega in slavnega ravnatelja od

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

kateri se žrtvuje, in je ozdravil že nebrojno število slovenskih bolnikov. Vsaki bolnik, kateri se je zaupno obrnil, na slavnega ravnatelja tega zavoda je bil zadovoljen, zadobil popolno zdravje in srečo, katere se veliko družin, očetje, matere in otroci vecele.

Nima bolezni na svetu, katere bi zdravnikom tega zavoda ne bile poznate in katerih zdravniki tega zavoda ne bi mogli v kratkem čnsu ozdraviti, najsibode možka; ženska ali otročja zastarela ali kronična bolezen. Slavni zdravniki tega zavoda zamorejo povoljne uspehe svojega delovanja, z tisočerimi zahvalnimi pismi **dokazati** v katerih se ozdravljeni bolniki z najprisrčnejimi besedamizahvaljujejo za jim podeljeno pomoč in zdravje.

DRUGI ZDRAVNIKI KATERI OGLASUJEJO IN GOVORE VELIKO O SEBI NE MOREJO DOKAZATI NITI JEDNEGA POVOLJNEGA DOKAZA SVOJEGA DELOVANJA.

Nobeden naj si ne krati življenja, zadovoljnosti in posvetne srečo in trpi v bolezni, temveč naj se takoj obrne na znameniti in svetuznani zdravniški zavod ker našel bode največjo srečo in pridobil zopetno popolno zdravje.

Pridite osebno ali pa pišite na

The Collins N. Y. Medical Institute

140 W. 34th Street, New York City.

Dr. S. E. Hyndman, vrhovni ravnatelj.

Uradne ure so: Vsaki dan od 9 ure dopoldan do 1 popoldan in od 2 do 5 ure popoldan. Ob nedeljah in praznikih on 9 ure dopoldan do 1 popoldan. Vsaki torek in petek od 7 do 8 ure zvečer.

EKSELENCA POLICIJSKI NAČELNIK.

Ruski spisal NIKOLAJ NIKOLAJEVIČ IVANOV

Za "G. N." priredil Bert P. Lakner.

(Dalje.)

In sedaj naj izda tega poosobljenega hudiča? In vendar, kaj mu je drugega preostajalo?

Andrej je vstal in odšel z Semelovv v teman kot, kjer sta se šepetaje razgovarjala, ne da bi izgubila gostilničarja za trenutek izpred oči.

Ta je prišel do zaključka. Zakaj bi se z drugimi črtoval, ko je vendar lahko prost, medtem ko izgine stari zločinec menda za vedno? Ne, to bi bilo blazno!"

"Milostivi gospod komisar," je rekel Andreju, ki je zopet zavzel svoje mesto pri mizi, "ste mi obljubili, da ne bodem imel nikakih sitnosti, če dobite v oblast Gedeov Lubmirskega—"

"Dal sem ti besedo in držal jo bodem," je odgovoril Andrej, "bodi brez skrbi. Gedeov Lubmirski je toraj njegovo ime? Dobro. In kaj veš o stvari?"

"Poznam ga že dolgo," je zavrnil Petrov. "To se pravi le površno — nikdar nisem imel z njim nič opraviti."

"Bolje bi bilo, če svojega priznanja ne bi takoj z lažjo začel," se je oglasil stari pristav. "Drugače moram dvomiti nad tvojo verodostojnostjo!"

"Resnico govorim, batjuško," je govoril Petrov. "Zakaj bi lagal, ko mi je gospod komisar vendar obljubil, da se mi nič ne zgodi. Gedeov je večkrat prišel v mojo gostilno — to je bilo vse. Izvedel sem pa od drugih, da je že star zločinec —"

"Kako," je zaklical Andrej, "ali je bil že kaznovan?"

"Da," je odgovoril Petrov, ki je menil da je najboljše, če zločinca kolikor mogoče očrni, "zadnjikrat je moral odsedeti deset let ječe."

"Lej, lej, vrednega tovariša si si izbral," se je rogal Semelov, ter rožljal z verižicami v žepu, kakor bi hotel skrivarja takoj ukleniti.

Mogoče bi ga še z večjim veseljem, če bi vedel, kaj mu Petrov v tem trenutku želi. A ta se je premagal in odgovoril:

"Gedeov Lubmirski ni bil nikdar moj tovariš, batjuško pristav. Hotel je postati oni večer, ko ga je videl gospod komisar pri meni. Prišel je k meni in mi ponudil provizijo, če mu najdem kupca za nakit, katerega je dobil, kakor mi je rekel, od nekega lahkomišljenega plemenitaša, da ga za njega prodal. Moj ljubi Bog, kakor bi imel ubog hudič, kakoršen sem jaz, znance, ki bi bili v stanu tako dragocen nakit kupiti."

Pristav je sumljivo zakašljal, Andrej pa je vprašal nakratko:

"In kaj si potem storil?"

"Nagnal sem ga. Stvar se mi je zdela zelo sumljiva. Saj sem vendar vedel, da je star zločinec, ki bode gotovo v Sibiriji končal."

"Ti tudi!" si je mislil Boris Semelov, a rekel ni nič.

"Ali ne veš, kaj se je potem zgodilo z nakitom?" je vprašal Andrej.

"Ne, gospod komisar," je zagotavljal gostilničar. "Vzel ga je zopet in odšel."

Andrej je potegnil iz žepa najdbo v zločinčevem stanovanju in jo dal Petrovu.

"Ali poznaš to?" je vprašal.

Gostilničar je kos pazno ogledoval in odgovoril:

"Zdi se mi, da je del škatulje, v kteri mi je pokazal Lubmirski nakit."

"Tako je," je potrdil Andrej.

"Ali smem vprašati, gospod komisar, kje ste to našli?" je vprašal skrivar, ko je dal pokrov zopet nazaj.

"V Gedeovem stanovanju," je odgovoril Andrej. "Saj veš, kje je?"

"Ne! Res ne!" je zatrjeval Petrov. "Nikdo ne ve za njega. O, vedno je bil zelo previden."

"In vendar si rekel, da nam pomagaš, da ga dobimo v oblast," je zasmehljivo dejal komisar. "E, prijatelj Petrov, "kako se pa to strinja s tvojo izjavo, če še ne poznaš njegovega skrivališča?"

Gostilničarja se je polastila zadrega. Mesto da bi odgovoril na Andrejevo vprašanje, je pokazal s prstom na pokrov in rekel:

"Toda, gospod komisar, saj vendar veste za njega."

"Res je, da sem stanovanje našel, a ga je že zapustil," je odgovoril Andrej Glinka in nadaljeval grozeče: "Ti pa zatrjuješ, da ga nisi poznal, kljub temu, da si bil vedno z lopovom v zvezi. Slušaj, dečko, tvoja zavijanja se mi ne dopadejo. Ne imej me za tako neumnega, da bi verjel tvojemu pripovedovanju, da nisi nikdar preje imel z Gedeov Lubmirskem opraviti. Tat je in ti si njegov pomagač — to si, bogve, kako dolgo že."

Petrov je hotel nekaj odgovoriti, a komisar mu ni pustil priti do besede.

"Ne trudi se, da bi mi to izgovoril," je rekel, "in sedaj moja zadnja beseda! Kaj si dosedaj delal me ne briga. Če mi pomagaš, da dobim tekom štiriindvajsetih ur Gedeov Lubmirskega, odideš brez kazni, kakor sem ti že obljubil. Če pa tega nočeš, ali ne moreš storiti — tem slabše zate! Lopova bodemo dobili brez tvoje pomoči in ti greš z nama iz sobe samo kot najin jetnik! — — No? Ne glej na tla, ampak odgovori — slišiš!"

Skrivar se je strahu potil. O, vedel je prav dobro, kako bi mogel Lubmirskega spraviti v past, a ravnokar je zatrjeval tem prokletim policijskim lopovom, da pozna zločinca samo površno — da ni imel nikdar nič z njim opraviti — in sedaj bi se moral sam izdati, moral bi priznati, da sta vedno v trajni zvezi in da se je mogel z njim sniti, kadar je hotel.

To je bilo tudi [illegible] posebno pa priznanje pristavu, ki mu itak ni bil nikdar naklonjen.

Toda, kaj pomaga? Moral se je predati na milost in nemilost.

"Da, da, gospod komisar," je rekel vdano, "privedel bodem Gedeov Lubmirskega semkaj!"

"In kako hočeš to napraviti?" je vprašal Andrej.

"Poslal mu bodem poročilo — takoj jutri zjutraj," je odgovoril Petrov.

"Poročilo? Kam?"

"Jutri zvečer bode ob tej uri tukaj," je odgovoril gostilničar.

"Vidim, da nočeš odkrito govoriti, prijatelj Petrov," je rekel Andrej. "Dobro! Tudi o tem se ne bodemo dalje pregovarjali. A skrbi za to, da pride! Če to storiš, me drugo nič ne briga, a varuj se, če me hočeš varati. Povem ti, da bodemo strogo nate pazili."

"Za to bodem že jaz skrbel," je segel pristav svojemu tovarišu v besedo, ter se razkoračil pred gostilničarjem. "Poznaš me, lopov," je rekel, "star, prekanjen lisjak sem ki dobro drži, kar ima enkrat v pesteh. Od danes naprej pa do trenotka, ko imamo Lubmirskega, bodem tvoji beznici posvetil svojo posebno pozornost, in lahko si prepričan, da nas ne potegneš za nos!"

Fedor Petrov je vedel dovolj. Tudi zadnja iskrica upanja, da se bode še na kak način rešil, je ugasnila in udal se je v svojo osodo, da mora izročiti svojega tovariši roki pravice.

Ko je prišel do tega sklepa, je šel z nekako veselo gorečnostjo na delo, in napravil je z uradnikom načrt, po katerem bi drugi večer dobili prebrisanega zločinca.

— — — —